

SANDVIKEN

och

BOLLEN

TENNIS

1911 - 1981

STK 70 ÅR

Det bästa sättet att hylla STK inför deras 70-års-jubileum är att redovisa deras insatser för tennisen i Sandviken och i distriktet. Det är en hyllning i hårdvaluta. Även om det är ogörligt, att i den här historiken skildra hela bredden av verksamheten, räcker det som redovisas till omdömet: BRA GJORT, 70-åring.

STK:s historik ingår som del i en serie SANDVIKEN OCH BOLLEN, där SIF:s och SAIK:s första fotbollsår skildras. Båda dessa klubbar hade tennis på programmet och var aktiva på 40-talet. SAIK var väl mest framgångsrika men även Rune Lundbergs SIF-sektion var livaktig. Båda fann dock efter några år det svårt att motstå trycket från STK:s breda tennisutbud.

Ambitionen med SANDVIKEN OCH BOLLEN är att ge en så komplett bild som möjligt av det första halvseklets bollidrotter i Sandviken. Åren 1951 - 1981 av STK:s verksamhet är därför ofullständigt redovisade. För att rättvist skildra den epoken krävs ett helt annat utrymme än vad som ekonomiskt är möjligt för den här skriften. Det må bli en annan "skriftställare" förunnat att komplettera andra halvseklets tennisaktiviteter i STK.

Sandviken den 12 augusti 1981

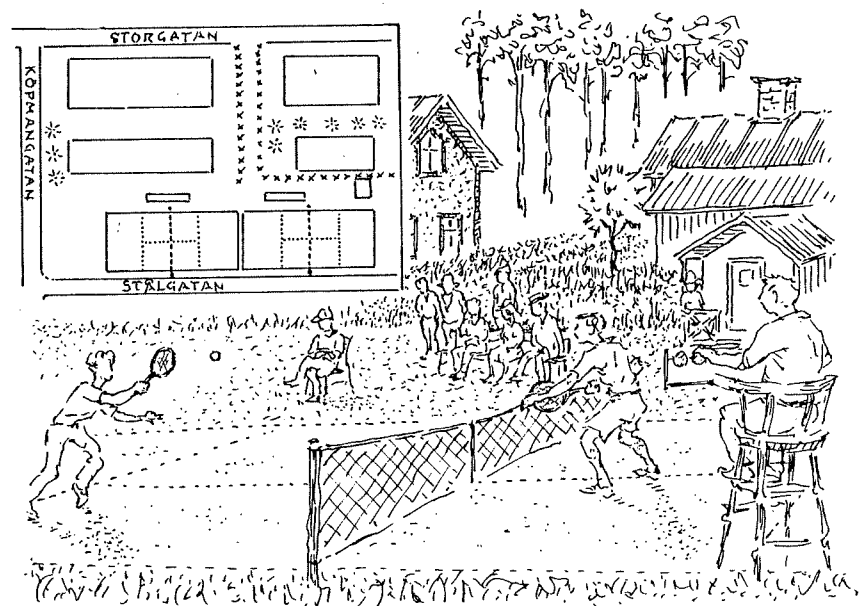
Olle Törnblom

Redan den 16 maj 1911 borde den klubb som skulle bli Sandvikens Tennisklubb ha bildats, men tvist om klubb-namnet sinkade den formella starten. Sven Fogelberg föreslog "Tjänstemännens tennisklubb" och Mauritz Engström "Tennisklubben".

"Då lika röstetal förefanns vid ofvan angifna omröstning företedde Herr Johansson en av Herr U. Edlund för inne-hafvaren utställd fullmakt, men då mötet icke från början bestämt att röstning medelst fullmakt skulle få äga rum beslöts nu att så ej skulle ske."

Att vara tjänsteman var ett måste för medlemskap. Tennisplanen var en idyllisk grusplan vid Köpmangatan, inträngd mellan Storgatan och Stålgatan. Något foto av denna första plan har icke kunnat uppbringas, men en teckning, av Yngve Forsblom ger en god uppfattning av den tennismiljö där STK en gång startade sin verksamhet.

Den 19 maj beslöt herrar Axel Bergström, Uddo Edlund, Mauritz Engström, Sven Fogelberg, Harald Gräslund, Gunnar Johansson, Ruben Oldberg, Manfred Peters och Gunnar Thalén "att klubben skulle anses konstituerad med de här förut angifna stadgar." Det var välformulerade och grundligt genomdiskuterade stadgar, som ger en bra föreställning både om herrarna bakom verket och om verksamhetens ambitioner. Något namn fick dock inte klubben vid mötet den 19 maj. Ännu en gång blev röstsiffrorna lika stora för de två förslagen.

Egentligen började verksamheten redan 1910. Kassaboken "Sandvikens Tennis-klubb 1910-1927" visar hur väl varje öre redovisades.

Juni 1910		Månad		Kredit	
Intäktsskiften:		1910 juni 1	1 tennisbåt	10	00
Leif Uddo Edlund	4 42		1 svinn bollar	16	00
" Gunnar Johansson	4 42		fakt - omlastade	0	00
" Harald Gräslund	4 42				
" Sven Fogelberg	4 42				
" Manfred Peters	4 42				
Brist till följd af Brist på bollar från före.	4 40				
Kronor	26 50		Kronor	96 50	

Juli 1910		Månad		Kredit	
Intäktsskiften:		1910 juli 1	Brist från juni	4 40	
Leif Uddo Edlund	9 50		Åga & svinn	9 50	
" Mauritz Engström	9 50	21	för en upplagd boll	0 95	
" Axel Bergström	9 50	31	Behållning till Augusti kr.	0 65	
För en borttagen boll	0 30				
Kronor	28 00		Kronor	28 00	

"1910 års män" delade broderligt på de 12 kronor och 47 öre, som låg kvar i kassalådan den 30 maj 1911. Mauritz Engström var kassör och knep den överskjutande ettöringen.

Maj 1911		Månad		Kredit	
In Saldo från 1910 kr.		1911 Maj 30	Per Utdelning till		
	12 47		Axel Bergström	1 78	
			Uddo Edlund	1 78	
			Mauritz Engström	1 79	
			Sven Fogelberg	1 78	
			Harald Gräslund	1 78	
			Gunnar Johansson	1 78	
			Manfred Peters	1 78	
			Kronor	12 47	

Klubbens första medlemmar var de som deltog i det konstituerande sammanträdet den 19 maj och dess förste ordförande blev Sven Fogelberg. Namnet på klubben blev "Tennisklubben", men något protokoll som dokumenterar detta beslut kan inte återfinnas.

Sven Fogelberg -
klubbens förste
ordförande
f. 1881 d. 1967

Mauritz Engström -
klubbens förste
dubbelmästare (tills.
med Ivar Kull)
kassör och sekreterare
f. 1889 d. 1966

Gränserna vidgas.

Redan 1912 utsträcktes verksamheten, dock ej medlemskapet, att omfatta andra än tjänstemän. För en årsavgift av kronor 3:- kunde utomstående, som av styrelsen ansetts värdiga, få nyttja planen "och klubbens övriga egendom". 1912 var det första riktiga verksamhetsåret och aktiviteterna bestod inte bara av tennis. En protokollparagraf beskriver "Marta-bekymren" vid sidan av planen:

"På förslag af t.f. Ordföranden beslöt Stämman uppdraga åt Styrelsen att för Klubbens räkning vidtaga följande finansiella operationer:

- 1:o/ 1 st sopborste med skyffel.
- 2:o/ Lagning af Klubbens tennisenät jämte förändring af underhandlingar med Herr Kull på det den skulle mot en ringa penning afstå sitt ägande tennisenät till Klubben.
- 3:o/ Anskaffande af 1 st ventil att anbringas på kortväggen.
- 4:o/ Tillsyn att pålarna till såväl tennis- som fångnäten blefvo på bekostnad av Sandvikens Jernverks Aktiebolag vederbörligen målade. I detta sammanhang beslöt de närvarande att uttala ett tack till den ädle givaren af Klubbens paviljong, Sandvikens Jernverks Aktiebolag. Beslut fattades dock att nämnda tacksägelse icke skulle till vederbörlig på officiell väg framföras."

Vem var då "ägaren till eget tennisenät" - Herr Kull? Han var ingenting mer och ingenting mindre än Sandvikens Tennisklubbens förste tennischampion. I singel och dubbel. Dubbelpartner var Mauritz Engström.

Ivar Kull - klubbens förste champion tillika revisor

Priser till segrarna

i klubbmästerskapen blev livligt diskuterat. Ordförande Sven Fogelberg kunde meddela, att den insamling till priser han satt igång lyckats så väl, att Klubbens egna fonder (15 kronor och 63 öre) "icke behöfde vidröras." Ordföranden och sekreteraren fick därför i uppdrag att inköpa bägar till segrarna. Priserna skulle utdelas vid en danstillställning på Gamla kontoret.

Under de år, som sedan följde fram till det första världskrigets utbrott ordnades inte bara klubbmästerskap utan också handikaptävlingar i syfte att främja bredden i verksamheten. Resultat från dessa tävlingar saknas. Det förefaller, som om Ivar Kull kunde behålla sin mästartitel. Han balanserade dock på slak lina mellan amatörism och professionalism. Segerbägarna hade nämligen utbytts mot kontantpriser och singelsegraren erhöll 2 kronor och 75 öre.

Krigsåren 1914 - 1918

omöjliggjorde fortsatt tennisverksamhet i Sandviken. Inkallelser, omflyttningar inom Jernverket och även, enligt protokoll av den 14 maj 1919, svårigheterna att skaffa bollar och skor gjorde åren 1914 - 1918 till vita blad i Klubbens protokollsbok.

Första fredsåret 1919

startade verksamheten på nytt. Till ordförande valdes Bror Melin och till sekreterare och kassör G.H. Vikander.

Under de närmast följande åren skedde ofta byten av klubbens befattningshavare. I en bilaga redovisas ledartrojkorna under åren 1911 - 1950.

Verksamheten 1919 - 1923

är dåligt dokumenterad vad gäller tävlingsresultat. Protokollen är, som är att förvänta, elegant avfattade men substanslösa.

En kris uppstod 1921, då styrelsen höjde årsavgiften till 10:- kronor, vilket utlöste starka protester från medlemmarna. Styrelsen avgick, och en ny styrelse strök årsavgiften helt och införde en spelavgift av 80 öre per spel-timme för singelspel och 1:- krona för dubbelspel. Vilket förefaller klökt, då de som använde planen också fick betala för verksamheten. Årsavgiften återinfördes 1922 och fastställdes till beskedliga kronor 2:-.

1922 var "väderleken otjänlig för tennisspel" och många medlemmar hade "hemfallit åt sjömanslivet hvars sugande inverkan i beklaglig grad skilt dem från vår plan."

Ett genomgående tema var filande på 1911 års stadgar. Luddiga moment om behörighet för andra än tjänstemän att erhålla medlemskap ströks. Tennisklubben var avsedd endast för tjänstemän. Punkt.

1923 var aktiviteten dubbelt så livlig som 1921 och sex gånger så omfattande som 1922, vilket är lätt att utläsa från inkomsterna från spelavgifterna. Det pekade uppåt för tennissporten i STK. Från år 1924 handlar också bevarade dokument i stigande grad om väsentligheter - resultat från tennisbanan.

År 1924

genombröts "tjänstemannavallen". Andra än tjänstemän fick en chans att bli medlemmar efter följande rutiner:

"Medelst anslag å tennispaviljongen kungöres att ansökan om inträde föreligger från den eller de personer och att såvitt icke någon medlem yrkar på omröstning inom en veckas tid efter ansökans uppsättning styrelsen får befogenhet att avgöra inkomna ansökningar. Vid eventuell omröstning fordras 2/3 pluralitet."

(årsmötet den 23 maj 1924)

Det var alltså från år 1924, som tävlingstennisen tog fart. Sandvikens Tidning ger en sammanfattning av säsongen.

"Sandvikens Tennisklubb har avslutat en synnerligen livaktig säsong med tävlingar i singel för klubbens medlemmar. Efter 14 inledande matcher avslutades tävlingen mellan Kvalificerade med följande resultat:

	B Melin	-	Hj Rosenblad	6-3 6-1
	N Björklund	-	N Arbell	7-5 6-1
	E Danielsson	-	N Nord	6-4 6-2
	H Lagergren	-	O Backman wo på grund av Backmans sjukdom	
Semifinaler:	B Melin	-	N Björklund	6-4 6-2
	E Danielsson	-	H Lagergren	6-1 6-2

Finalen, som spelades på lördagen blev intressant och spännande mellan E Danielsson och B Melin. Vardera togo var sitt set men tack vare sin uthållighet avgjorde den förstnämnde med tredje setet och matchen till sin förmån."

Väderleken 1924/25 var synnerligen gynnsam för utomhusaktiviteter - tennis spelades långt in i januari!

Klubbens ekonomi var så god, att den tilllät en omläggning av planen. Den blandning av koksaska och stenmjöl varmed planen beströts motsvarade dock inte förväntningarna. Påläggning av pinnmo och flitigt vattnande räddade situationen och styrelsens prestige.

1925

Ett protokoll berättar "att det stora intresse, som f.n. förefinnes inom klubben tager sig även uttryck i en storartad publiktillströmning." Styrelsen uppmuntrade denna utveckling genom att inköpa två stycken soffor å 12:-kronor i akt och mening att bereda de tillströmmande människorna komfort och trivsel.

Styrelsen inköpte även en aluminiumracket från NK för 35 kronor, som hyrdes ut för 25 öre i timmen. När säsongen var slut var också racketen slut efter att ha bidragit med kronor 8 till sin egen finansiering.

Om 1925 års tävlingar skrev ST:

"Sandvikens Tennisklubb avslutade i lördags en synnerligen omfattande turnering i singel enligt regler som vad tennis beträffar torde vara rätt så enastående. Deltagarna uppdelades nämligen genom lottnings i fyra grupper varefter varje grupp bildade en serie för sig. Respektive gruppsegrare möttes sedan i en slutomgång enligt utslagsmetod således samma bestämmelser som gälla för den så kallade fotbollspokalen. Till slutomgången kvalificerades H Gräslund N Björklund O Backman och E Danielsson. Den gav följande resultat:

Semifinaler:	O Backman	-	H Gräslund	6-2 6-4 8-6
	N Björklund	-	E Danielsson	6-1 0-6 6-3 5-7 7-5
Final:	N Björklund	-	O Backman	6-2 8-6 6-8 8-6

Klubbmästare för året blev alltså N Björklund. Finalen började rätt så matt med Björklund som den avgjort överlägsne men från och med andra set blev det en intressant och spännande strid om bollarna. Ingen av spelarna tycktes vara hägrade att gå fram till nätet utan det avgjort förhärskande slaget var en hård drive, som båda lyckades bra med."

Juniorer släpptes in

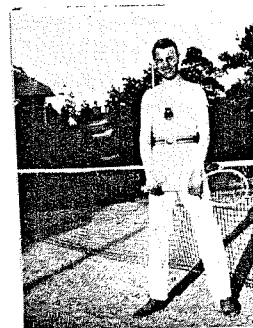
på tennisbanan 1926. Det var ett fint beslut men begränsades till en början att omfatta spel enbart på dagtid. Ännu en gång fjärrade sig klubben från re-virtänkandet och öppnade en möjlighet för det unga Sandviken att lira med en annan boll än den allt dominerande fotbollen.

Jernverket bekostade en vattenledning till tennisbanan, vilket möjliggjorde inte bara förbättrad skötsel utan även installering av en utomhusdusch. Verksamheten 1926 gav ett så bra netto, att "ribborna på banan kunde bytas ut."

Tävlingspelet 1926 uppdelades i tre serier - en Mästarklass och två B-grupper. Mästare blev Einar Danielsson, som vann alla sina matcher.

Regnåret 1927

tilllät inte mycket tennisspel, och den miserabla väderleken tilllät endast en utslagsturnering i mästarklassen. Nils Björklund vann finalen mot Einar Danielsson med 6-4 6-4.

Nils Björklund - femfaldig ordf. och tvåfaldig champion

Kassör och sekreterare

hade ditintills innehafts av samma person, men 1928 hade verksamheten svällt ut så mycket, att de två befattningarna delades upp på två personer.

Det var män med visioner, som styrde klubben. En så djärv tanke som att bygga en tennishall och därmed göra tennis till en året-runt-sport dök upp. En komité på 7 man tillsattes att undersöka förutsättningarna.

Hedgrindsklubben dök nu för första gången upp i STK:s protokoll. Denna lilla exklusiva klubb med egen bana i Hedgrind deltog för första gången i STK:s tävlingar. STK open! 6 hedgrindare ställde upp. Tävligen genomfördes i form av tre serier med slutspel mellan seriesegrarna.

Slutspel 1928

Einar Danielsson	- Olof Backman	6-8 3-6
Einar Danielsson	- Gunnar Johansson	3-6 6-3 8-6
Olof Backman	- Gunnar Johansson	6-4 5-7 3-6
Mästare: Olof Backman på bättre "gameskvot".		

Gränserna vidgades

ännu litet mer 1929. Inte bara juniorer utan även andra "utomstående" fick disponera banorna dagtid.

Årsavgiften höjdes till kronor 4:- och spelavgiften till kronor 1:20 per spel-timme.

Medlemsantalet ökade stadigt år från år. 1929 tog antalet ett skutt från 31 till 46 medlemmar. Årets tävlingar blev de ditintills mest omfattande. I sin-gel delades spelarna upp i tre klasser - 10 spelade i A-klassen, 10 i B-klas-sen och 9 i C-klassen. Dubbel spelades med 6 par i A-klassen och 10 par i B-klassen. Klubben var sålunda aktiv i hög grad. Olof Backman upprepade sin se-ger från 1928 och blev ännu en gång klubbmästare.

För första gången sökte STK mäta nivån på sitt tenniskunnande genom att anta en utmaning från Hofors Tennisklubb till klubb-tävlingar. Hofors hade kommit längre i sitt tenniskunnande än STK, och årets båda matcher blev svidande ne-derlag för de våra. Resultaten från de historiska matcherna:

STK - Hofors 1-5 (i Sandviken)

Backman	- Kördel	2-6 0-6
Dahlström	- Dillner	1-6 3-6
Melin	- Röstlund	2-6 2-6
Nyman	- Strandell	2-6 6-3 6-4
Dahlström/Nyman	-	
Dillner/Röstlund		6-5 0-6 4-6
Backman/Melin	-	
Kördel/Strandell		3-6 4-6

Hofors - STK 5-2 (i Hofors)

Strandell	- Nyman	6-4 4-6 7-5
Kördel	- Dahlström	6-0 6-1
Dillner	- Backman	6-1 6-0
Rosenblad	- Bröms	6-4 4-6 3-6
Rinman/Nygren	-	
Backman/Bröms		6-4 6-5
Röstlund/Willdeck	-	
Dahlström/Nyman		6-5 1-6 4-6
Mixed:		
Fru Strandell/Kördel		
Fru Thalén/Nyman		6-5 6-2

En enda plan räckte inte.

Spelintresset var nu så stort, att en enda plan var otillräcklig. Det var strid på kniven om tennistimmarna. Det flitiga spelandet hade slitit hårt på planen och 1930 måste den läggas om två gånger. På vårkanten var den så dålig att speltider inte ens debiterades.

Stig Hallengren ville ha duschen inomhus. Ingeniör Axel Salén åtog sig att höra sig för om klubben kunde få disponera direktör Yngströms höns-hus, vil-ket alternativ skulle vara mest skonsamt för klubbens finanser.

Klubben hade ditintills hållit spelarna med bollar. Det beslöts, att så skulle ske även 1930, med en förhoppning att bollarna inte skulle försvin-na så fort sedan Lindborgs potatisland kommit bort.

Hallfrågan drevs hårt. Kontakt togs med andra klubbar i landet som dispo-nerade hallar, samarbete togs upp med SAIK, SGK, SIF och Ping-Pongklubben(!), fester och lotterier att finansiera projektet diskuterades. Redaktör Arbell som ingick som kassör i "Byggnadsföreningen Tennis u.p.a." lovade gratis re-klam och annonsering i Sandvikens Tidning.

Klubbchampion blev Folke Nyman. Om hans final mot Åke Sidén skrev Sandvikens Tidning:

Finalen i A-klassen mellan Folke Nyman och Åke Sidén
karaktäriserades mest genom spel från baslinjen s.k. skyttegravskrig och en-dast sällan såg man fienden i vitögat genom att gå fram till nätet. Nyman vann till slut och blev klubbchampion.

Liksom föregående år spelades klubbmatcher mot Hofors Tennisklubb. STK knapp-ade in på gapet mellan klubbarna och förlorade med hedersamma 3-5 (i Hofors) och 2-5 (i Sandviken).

Bokslutet 1931

balanserade på tusenlappen. Inte mindre än 561 kronor och 40 öre hade flutit in som spelavgifter. En ökning med 100 % ! Orsakerna sades vara en förbättrad indrivning av spelavgifterna och anställandet av en vaktmästare att sköta banorna, vilken senare reform resulterade i bättre spelförutsättningar, mycket bättre än "när styrelsen själv drog välten."

På höstkanten blev även bana två färdig, bekostad av Jernverket.

"Dubbel" på bana 1 - något foto på bana 2 kan ej uppbringas. Av allt att döma var denna bana snarare sämre än bana 1. Vilket förklarar varför det dröjde så länge, innan den kunde tas i bruk

Genom det stora deltagarantalet kunde årets tävlingar icke genomföras i form av seriespel utan utslagsmetoden tillämpades. Folke Nyman vann ännu en gång finalspelet mot Åke Sidén och blev 1931:års klubbmästare.

Till de tidigare gruppindelningarna i A -B - och C-klaser i singelspel tillkom 1931 ett oldboysmästerskap. Segrare blev Thure Fegraeus.

Inte heller 1931 kunde Hofors Tennisklubb besegras. Båda mötena resulterade i hoforssegrar - 2-5 både hemma och borta.

1932

En tävlingsledare tillsattes för att avlasta sekreteraren det allt vidlyftigare arbetet att arrangera tävlingsverksamheten. Från Gävle inflyttade Gunnar Erlandh blev klubbens förste på denna krävande post.

Domarskapet hade också i hög grad åvilat sekreteraren, men nu beslöts att deltagarna själva skulle åläggas att sitta domare när de inte själva var upptagna av spel eller hade "synnerliga skäl" för att avsäga sig uppdraget.

Klubben fick 1932 sin förste klubbmästare - Stig Hallengren. Han skulle väl närmast fungera som en enmanskommitte för nöjen och trivsel. Förutsättningarna saknades inte. Han var en glad prick, Stig.

Bollpojkar

hade anlitats att leta förlupna bollar. Det kunde vara nog så marigt understundom, då bollarna susade över det låga staketet och hammade i potatisland och trädgårdar. Klubbens ekonomi var dock nu så god, att den kunde bära uppförandet av högre stängsel runt banorna. Bollpojkarernas furstliga arvoden skulle istället tillföras en fond för avlönande av en vaktmästare. Valter Björk anställdes och erhöll för spelsäsongen 1932 ett arvode av kronor 680:--.

Bana 1 lades om. Medlen härför upplånades av Jernverket och redan samma år kunde hälften amorteras. Genom bana 2 fick klubben så goda inkomster, att denna förhållandevis stora utgift lätt kunde finansieras.

Oldboysmästerskapen avvecklades "med anledning av de äldre spelarnas ungdomliga sinnelag och goda kondition".

Åke Sidén - mångårig styrelseledamot och trefaldig champion

Folke Nyman - mångårig styrelseledamot tvåfaldig champion och medlem i första div. I laget

Åke Sidén

kunde 1932 detronisera Folke Nyman som klubbchampion i en rafflande final med siffrorna 6-1 6-3 7-9 6-3.

Nytt för året var en handikapturnering. "Stjärnorna" belastades med följande handikap: Folke Nyman 0.30- Åke Sidén 0.15 3/6 - Gunnar Erlandh (kommande års suverän) 0.15 3/6. Handikapet blev alltför betungande för Folke och finalen stod mellan Åke Sidén och Gunnar Erlandh. Åke vann med 6-4 6-1 6-4.

Innehavaren av Kungens kanna

Erik Eriksson från Gävle räddade STK och spelade tillsammans med klubbkamraten From bejublad uppvisningstennis.

Ett tuppfjät

närmare en första seger över Hofors Tennisklubb kom STK 1932. Efter stryk i Hofors (3-4) ordnade vädrets makter ett avbrott i returmatchen i Sandviken, när stillningen stod 2-2.

STK - sid. 12 - 1935 - 1935

Ett säregnet beslut

fattades 1933. Ett badmintonspel inköptes och tid ordnades på Brukets gymnasstiksal på söndagsförmiddagarna från klockan halv elva.

Klubbchampion blev ännu en gång Åke Sidén. Gunnar Erlandh hade fått ett tyngre handikap (0,30 2/6) men kunde ändå besegra Ture Classon 3/6 med 6-2 6-3 i handikapturneringen.

Även 1933 gästade Erik Eriksson Sandviken för uppskattat uppvisningsspel tillsammans med Bernhard Pettersson.

Nu kom den-

den första segern över Hofors Tennisklubb.

Hjältarna bakom den bedriften var Gunnar Erlandh, Holger Magnusson, Folke Nyman och Åke Sidén. I Hofors vann STK med 4-3. Men det hjälpte nu inte - Hofors vann returmatchen med 5-2 och tog därmed den första inteckningen i det nyuppsatta priset "Tennisvänners vandringspris".

Bana två

vällade problem. År 1934 kunde den inte användas under praktiskt taget hela säsongen.

Stig Hallengren avflyttade från Sandviken och Henrik Edlund inträdde i hans ställe som klubbmästare. Som ny tävlingsledare utsågs Erik Clason. Nytt för året var att timmar reserverades i planernas tidschema för propaganda och träning.

Åke Sidén

blev klubbchampion för tredje gången efter att i finalen ha besegrat en duktig nykomling. Tryggve Lindberg.

Tävlingar tillsammans med Hedgrinds TK anordnades i fyra klasser och varje klass utom skolungdom yngre spelade om ett vandringspris: "1934 års vandringspriser."

De första inteckningarna i dessa priser togs av Gunnar Erlandh, Gunhild Björkman och Birger Magnusson (skolungdom äldre). Bruno Moström vann 1934 sin första kända tennisframgång. Han vann den yngre skolungdomsklassen.

År 1935

Det intensiva spelandet slet hårt på de två banorna och 1935 togs ett lån från Jernverket (800:- kronor) och båda banorna lades om till en kostnad av kronor 1550:-. Invigningen blev storslagen. Ingen mindre än "Wienerbröds-kungen" Kalle Schröder gav glans åt händelsen. Men hans väldiga stofthydda var litet för påfrestande för de nya banorna. Med sig hade han en annan av de bättre tennisspelarna i Sverige - Bengt A Stighammar.

STK - sid. 13 - 1935

Årets tävlingar handhades av en tävlingskommitté: Folke Nyman, Erik Skogsberg och Olof Grundberg. Birger Edlund ersatte namnen Henrik som klubbmästare.

1935 tog Gunnar Erlandh över mästarvärdigheten och skulle behålla den flera år framöver. Tryggve Lindberg hade seglat upp som second string men fick stryk av Gunnar i finalen.

Damtennisen

hade under de första åren - även under kommande år om sanningen skall fram - levt i skuggan av herrsidans uppgörelser. Sven Fogelbergs fru, Signe, var de första årens suverän - hon kom till och med till semifinal en gång i herrsingelklassen men fick där möta mästaren Ivar Kull, som blev för svår. I samband med Hedgrindstävlingarna dök två duktiga racketsvingare upp på damsidan - Gunhild Björkman och Vera Schröder. 1934 vann Gunhild men därefter blev Vera Schröder dominerande. 1938 fick Vera konkurrens från Astrid Bergold, stundom övermäktig. 1939 vann de två distriktmästerskapet - STK:s första dammästerskap. Vera Schröder tog STK:s första singel DM utomhus. Året var 1943. Detta år spelade Ingrid Käresjö och Ester Eriksson med STK - båda "värvade" från Storvik - och erövrade ännu ett mästerskap i damdubbel åt STK. Ester blev singelmästarinna utomhus året därpå, och Vera Schröder inomhus. Femårsperioden 1939 - 1944 är totalt sett damtennisens bästa år i STK. Sedan skulle det dröja till den lysande Ulla Löthberg epoken, innan damerna utan manlig draghjälp kunde knipa ett distriktmästerskap. I mixed däremot hade STK vinnande par alla åren 1944 - 1950 (1948 undantaget). Torbjörn Rudolffson var oftast partner till Ester eller Ingrid, tills Bruno Moström och Lilly Ohlin tog över titeln 1949 och 1950.

Andra inteckningen

i "Tennisvänners" vandringspris skaffade sig STK, som vann båda mötena mot Hofors med 4-3.

För första gången mötte STK Gävles tenniselit, som då representerades av Gefle Idrottsförening. Det blev stryk med 4-2, men så ställde också GIF upp med Erik Eriksson i både singel och dubbel.

Skolungdom hade släppts in i ökad omfattning, och på årsmötet 1935 fick styrelsen i uppdrag att undersöka förutsättningarna för instruktörsverksamhet bland dessa. Någon fart fick dock icke verksamheten och lika negativt blev resultatet nästkommande år. Intresset var enligt protokollen obefintligt.

1936 - STK 25 år

Klubbens "veteraner" hade inbjudits till 25-års jubileet och tackade för sig med att skänka en ståtlig pokal av gammalt silver att sättas upp i något tävlingssammanhang, förslagsvis en handikaptturnering. En sådan kom också till stånd. Den vackra pokalen blev ett vandringspris och erövrades 1944 för alltid av Bruno Moström.

På grund av svårigheterna att få banorna att räcka till var klubben mycket restriktiv med intagningen av nya medlemmar. Medlemsantalet sjönk med 16 medlemmar till 77, men verksamheten var livlig. "1000 - kronorsvallen" i spelintäkter bröts igenom.

Gunnar Erlandh tog också 1936 hem klubbmästerskapet och vann även Hedgrinds-mästerskapets singel. Vera Scröder vann damsingeln och Bruno Moström tävlingen för skolungdom (som slagits samman till en enda klass).

Mot Hofors TK blev det stryk i båda mötena om "Tennisvänners vandringspris".

Nytt för året var klubbmatchen mot Storvik. En pokal hade satts upp av intresserade storviksbor som vandringspris. Klubbmatchen skulle omfatta seniorer, herrar och damer, juniorer och oldboys. Storvik vann den första kubbningen med 3-2.

Tennispropaganda blev det även 1936, då Erik Eriksson och bröderna Karlberg från Linköping spelade vacker uppvisningstennis i Sandviken.

EN OMTUNLÄNDE FÖRÄNDRING.

JERNVALLEN

Öppen: vardagar kl. 7-23;
söndagar kl. 7-11; 13-23.

Förfrågningar tel. 903.

Uthyr. för tävlingar m. m. samt visning av Idrottsanläggningen. Tel. Brukarkontoret, Samhällsskivningen.
Tennisstrånares finnes vid banorna.
Serveringen hålles öppen varje dag från kl. 12.

Det storstilade Jernvallsbygget hade avslöjats redan 1934 av Disponent G8-ransson. Byggnadsföreningen Tennis u.p.a. hade därmed befriats att fullfölja de egna hallplanerna.

Tennisen i Sandviken skulle få en helt annan dimension genom Jernvallens tillkomst. 9 banor, 7 utomhus och 2 i hallen, skulle helt plötsligt stå till den vita sportens förfogande.

De nya banorna skulle administreras av Föreningen för Idrottens Främjande i Sandviken. Sandvikens Tennisklubb stod vid en skiljeväg. Vad skulle hända med de egna banorna? Hur skulle aktiviteterna i framtiden formas? Fanns ett sådant tennisintresse i Sandviken att det kunde fylla 9 banor? Vilken roll skulle STK spela för att ta vara på de utomordentliga möjligheter som nu erbjöd sig att göra tennisen till en stor sport i Sandviken?

Klubben såg realistiskt på de nya frågorna och om de egna banornas fortsatta öde fattade årsmötet 1937 följande beslut:

"Klubben sätter igång spelet under en månad varefter planerna nerläggas för det fall att intresset för dessas användande i fortsättningen skulle visa sig ringa. Kontrakten på klubbens banor skulle i så fall löpa med kort uppsägningstid."

Årsmötet såg pessimistiskt på den fortsatta verksamheten. En stark nergång i medlemsantalet förutspåddes, när nu vem som helst kunde spela tennis utan att tillhöra STK. Klart stod att utvecklingen gick mot en förvandling av STK från en ekonomisk förening till en ideell sammanslutning med syfte att befrämja tennisens intressen i Sandviken.

I juni 1937 stängdes STK:s banor vid Köpmangatan och verksamheten flyttades över till Jernvallen med dess 6 banor. Klubben i Hedgrind fortsatte dock att spela tennis på sin bana.

Farhågorna att medlemsantalet skulle sjunka slog också in.

Vid extra årsmöte i december 1937 beslöts, att inträde skulle sökas i Riksidrottsförbundet och, vid ett senare möte, även i Svenska Lawn tennisförbundet. Stadgarna måste skrivas om för att motsvara Riksidrottsförbundets normer.

En epok gick mot sitt slut. En ny tid för tennisen i Sandviken randades.

Det första jernvallsårets klubbmästare blev Gunnar Erlandh efter ännu en finalvinst över Tryggve Lindberg.

En tredje inteckning togs i tävlingen om "Tennisvänners" vandringspris. Hofors besegrades med 4-3 i Hofors och samma siffror i Sandviken.

Storvik besegrade för andra gången STK i tävlingen om Storvikspokalen. 5-2 / 4-3.

STK:s utveckling under de nya förhållandena

blev en helt annan än årsmötet 1937 förutsade. På alla fronter utvidgades verksamheten:

Medlemsantalet steg till rekordet 91 seniorer och 3 juniorer (1937 60 seniorer och inga juniorer)

Inomhustävlingar av olika slag anordnades.
Sandviksmästerskap för herrar och damer anordnades.
Tennistränare anskaffades.
Korporationstävlingar organiserades.
Svenska Lawn tennisförbundet hedrade Sandviken
med att lägga Kingscupmatchen mellan Sverige och
Tyskland till Jernvallen. (ägde rum januari 1939)

Disponent Göransson blev hedersledamot i STK, och tilldelades Svenska Lawn tennisförbundets förtjänstmedalj för förtjänster om tennissportens utbredning.

Verksamheten tidigare hade ju i stort sett finansierats genom spelavgifter. Det kan därför ha sitt intresse av att se hur inkomstsidan tedde sig under det första jernvallsåret:

Behållning från 1937	298.63	
Medlems- och inträdesavgifter ..	222.00	
Försäljning av begagnade bollar	37.00	
Försäljning av klubbmärken	51.50	
Försäljning av div. inventarier	27.45	
Från tävlingar:		
Spel och startavgifter	408.00	
Entréavgifter		
(efter avdrag av hyror		
och nöjesskatt)	416.86	824.86
Ränta	2.28	
		KRONOR 1463.72

Verksamhetens netto:..... 87.19

För historiken om STK betyder den enorma förändringen att resultat från tävlingarna lämpligen redovisas separat och att i den löpande berättelsen endast de viktigare och annorlunda händelserna och förhållandena tas med.

År 1932

En tennisinstruktör, Theddy Sandström, stod nu för en ringa penning till sandviksbornas förfogande, om de ville förbättra sin slagrepetoar. Theddy gav också STK goda uppslag för verksamheten. Ett var gruppspel. Grupper om sex deltagare med jämbördig spelstyrka skulle anslå två timmar två gånger i veckan för spel mot varann i singel och dubbel och ordna inbördes tävlingar. Avancerang till högre grupp skulle ge till extra ansträngningar. Föreläggarna var uppenbara. En fräsch idé som sporrade och förkovrade.

DEN STORA HÄNDELSEN 1939

var kingscupmatchen mellan Sverige och Tyskland.

Matchen beskrivs i ett separat urklipp från Sandvikens Tidning.

Det krävande jobbet att organisera denna kingscupmatch delades med Sandvikens Allmänna Idrottsklubb. SAIK hade åren 1937-1939 en livaktig tennissektion, som gjorde mycket för att bredda tennisintresset i Sandviken. Det är endast att beklaga att det fina samarbetet mellan de två sandviksklubbarna inte kunde utvecklas. SAIK:s tennissektion blev besviken över att många av deras "plantor" sökte sig till STK. Då dessutom flera av deras bästa löften flyttade från Sandviken, gav den duktiga sektionen upp.

SLUTSEGRARE

"Tennisvänners vandringspris" erövrades för alltid. Med 4-3 vann STK i Höfors och med 6-1 i Sandviken och tog därmed den fjärde och sista inteckningen i vandringspriset.

Andra inteckningen

togs i tävlingen om Konsul Jacob Wennbergs vandringspris. GSGF besegrades med 3-2 i Gävle. GSGF hade tagit sin första inteckning i priset vid en inomhusmatch och vann då med inte mindre än 4-1.

Gunnar Erlandh, Sandviken.

**Gunnar Erlandh
tredubbel
DM-mästare.**

Trefaldig DISTRIKTMÄSTARE.

Gunnar Erlandh blev distriktmästare utomhus både i singel och dubbel (med Bruno Moström) och fullbordade med mixed-mästerskapet med hjälp av Astrid Bergold.

Bruno Moström tog med detta DM sitt första distriktmästerskap. (det skulle bli över 100)

Tyskland vann tennislandskampen med 3-2.

Vacker tredagarstennis i Sandviken.

Slutresultatet av tennislandskampen Sverige—Tyskland blev 3—2 till Tyskland. Det resultatet är avsevärt bättre än vad man tänkte sig på förhand, då den allmänna meningen var, att svenskarna knappast skulle ha möjligheter att taga set på tyskarna, men tyskarna hade otur att få ledaren Menzel på sjuklistan. Reserven Redl måste rycka in och han var ej så särdeles märkvärdig samt förlorade båda sina singlematcher.

Det bjöds på utmärkt tennis och Henkel blev publikfavorit för sitt utomordentliga spel men kanske lika mycket för sitt sympatiska, chloesfria uppträdande.

Henkel var den bästa spelaren. Serven var god, backhanddrives voro knallhårda och välplacerade och smasharna voro av en kvalitet som gjorde, att man hade svårt för att hålla sig stilla på sin bänk.

Menzel spelade i dubbelmatchen och visade bra spel samtals men dessemellan slarv på enkla bollar.

Den tredje tysken, Redl, var tydligen en humörspelar, som tappade stilen så snart han råkade ut för en motgång. Det kan tänkas, att han ej är så särskilt van vid inomhusspel.

Av svenskarna var Rohlson i god form med nätspel och serve som främsta vapen. Nyström spelade utmärkt mot Redl på fredagen men hade ingen chans i söndagens avslutningsmatch mot Henkel. Han spelade för defensivt och med otillräcklig hårdhet för att kunna få Henkel ur balans. Åke Wallén var Rohlsons partner i dubbelmatchen. Även han gjorde minst vad man väntat och lyckades bra med halvvolley.

Arrangemången gingo väl i lås. En del fel gjordes förstås av linjedomarna, men det är ju en sak som knappast kan undvikas, så snabbt som spelet är.

Publiksiffrorna höll sig alla tre dagarna omkring 500. Det var nog en hel del mindre än arrangörerna, SAIK och Sandvikens Tennisklubb, kalkylerat med.

Landkampens två bästa:
Henkel (l. v.) och Rohlson.

Kring landskampen.

Svenska lawtennisförbundets vice ordförande, konsul Jacob Wenberg, var mäkta imponerad över arrangemången, som visade, att även landsorten kan, om den vill.

— Allt gick ju utmärkt väl i lås och Sandviken är att gratulera både till den flotta idrottsborgen och sin organisationstalang.

— Hade Schröder varit med, tror jag, att vi vunnit, även om Menzel kunnat ställa upp i singel. Men tyska laget var pampigt och Henkel torde väl vara en av Tysklands bästa spelare i n. Han var helt enkelt bländande. Nu skulle man ju tro, att inomhusspelet skulle ha legat tyskarna i fatet, men de tycktes trivas utmärkt också på innebana. Dubbel hade kanske kunnat gå bättre, men å andra sidan är det svårt att avgöra, om Nyström gått bättre ihop med Rohlson för dagen. Wallén är i alla fall en gammal spelare, och när serven går och volley blir det ju fina saker. På det stora hela skötte sig svenskarna utmärkt och nederlaget var bedersamt.

STK - sid. 18 - 1939 - 1940

Schröder kommer på onsdag.

Kalle Schröder gladdes ännu en gång Sandviken med sin tennis. Med sig hade han fru Inge. Ingen dålig racketsvingerska hon heller vilket namnen Vera fick tillfälle att begrunda efter en ordentlig överspelning av Kalles danska fru. "Tennisprofessorn" Folke Norlén var också med och en minnesvärd dubbel spelades mellan Schröder/Norlén och landslagets Nisse Rohlson (som gjorde militärtjänst i GSV-le) med Erik Eriksson från Gefle Tennisklubb som partner.

Allsvensk tennis.

Den överlägsna segern i den allsvenska division II-serien 1939 får till stor del tillskrivas Åke Wallén, som nu blivit sandvikare "på riktigt". Bruno Moström assisterade utmärkt och de två gick obesegrade genom serien. Tillsammans med Folke Nyman kunde de sedan i början av 1940 sätta pricken över i:et. I kvalificeringsmatcherna till Allsvenskan besegrades både AIF från Stockholm och Norrköpings Tennisklubb.

År 1940

Uppslag och idéer saknades inte bland STK:s ledare. Åke Wallén, som nu blivit varm i kläderna i Sandviken kom med uppslaget att utomhus anordna "amerikanska serier". Trappstegsturneringar - där spelarna indelades i grupper efter spelstyrka och genom att utmana de närmast över liggande kunde trappa upp i stegen och så småningom kanske avancera till en högre grupp - hade frångångsrikt införts inomhus. Utomhus var det kärvare. Intresset var så svagt att tävlingar som anordnades gick med förlust. Underskottet var så kraftigt som 700:- kronor, eller nästan halva årsomsättningen. Styrelseberättelsen för 1940 är pessimistisk:

"Den i årsberättelsen 1939 omnämnda livaktigheten ifråga om tävlingar och allmänt tennisintresse i Sandviken har tyvärr inte fortsatt 1940. Självfallet har tidsläget satt sin prägel på tennisporten."

SM-semifinalister.

De största sportliga frångångarna vanns i inomhus-SM. Åke Wallén gick till semifinalen och samma förnämliga insats gjorde Bruno Moström, som i junior-SM knappast förlorade semifinalen efter skiljeset.

Kalle Schröder kom på nytt besök med Folke Norlén och spelade uppvisning mot de våra, Åke Wallén och Bruno Moström.

ÅKE WALLÉN -
7-faldig landslagsspelare-
berikade 1938-1946 Sand-
vikens tennisliv med sin
talangfulla tennis. Han
bidrog starkt till att
föra STK upp på den
svenska tennisens topp-
ALLSVENSKAN. (inomhus)

1938 begåvades STK
med detta vackra
klubbmärke

Vera Schröder-Carlsson
med tyngpunkten i sin
karriär i Gävle TK.
18 DM och den enda
kvinna som är "stor
grabb" i STK.

STK - sid. 19 - 1941 - 1942

ALLSVENSKAN !!

Det gick vägen för de våra. I två spännande kvalmatcher vann STK över AIK hemma och Norrköpings TK borta. Den avgörande dubbeln i Norrköping tillhör dyrgriparna i STK:s minneskammare. Se separata klipp.

1941

Debutår i allsvenska tennisserien. Den från kvalificeringsmatcherna framgångsrika trion - Åke Wallén, Bruno Moström och Folke Nyman - förstärkta i dubbel av Gunnar Erlandh, fick stryka på foten endast för Uppsala Tennisklubb och vann tre av de fem matcherna, en oavgjord. Inte dåligt av en debutant. Även verksamheten i övrigt var livlig. Korporationstennis, handikaptävlingar och tävlingar för juniorer.

Det kan i det sammanhanget vara intressant att ta del av STK:s handikaplista 1941

Åke Wallén	0.60 1/6
Bruno Moström	0.40 2/6
Gunnar Erlandh	0.30
Birger Magnusson	0.15 3/6
Folke Nyman	0.15 3/6
Sven Wickström	0.15 1/6
Roland Lindblom	0 5/6

Ett intensivt arbete bland de yngre påbörjades under sommaren och fortsatte inomhus. Ett 50-tal grabbar deltog under ledning av klubbens bättre spelare, som ställde upp ideellt.

STK anordnade sitt första lotteri - alla idrottssammanslutningars lilla mjölkko. Det gav ett lysande resultat - 550 kronor netto. Mindre lysande var konsekvensen av beslutet att höja årsavgiften från 3 till 5 kronor (oförändrat 1:50 för juniorer): Medlemsantalet sjönk från 87 till 71 medlemmar. Årsavgiften var STK: medlemmarnas alldeles speciella liktå.

1942

Ett nytt grepp togs 1942 - tennisinstruktion till skiftgående arbetare.

Konsul Wennbergs vandringspris hemfördes för femte gången och för alltid av STK.

I övrigt uteblev framgångarna 1942. Ingen segermatch i allsvenskan (som spelades i form av handikapmatcher), och inga DM. Verksamhetens inriktning på bredden och bland juniorer inkräktade tydligen på elitspelarnas behov av träningstimmar och sparring. Att Bruno Moström tjänade fosterlandet någonstans i Norrland var dock den största orsaken till de uteblivna resultaten.

Sensation i kval.-tennis.

AIK förlorade knappt, Ake Wallén i landslagsform.

Sandvikens tennisklubb inregistrerade i söndags sin hittills största seger. AIK slogs tillboka med knappa 2-2 och 4-5 i set. En seger vi hoppats på men ej riktigt vägat räkna med. Som sista hinder i vägen till Allsvenskan står nu Norrköping. Finalmatchen går nästa söndag men platsen är ännu ej bestämd. Icke omöjligt att Sandviken blir arrangör men förmodligen avgör lottnings. Norrköping torde knappast vara starkare än AIK, snarare tvärtom, och vi kunna känna oss optimistiska för utgången.

Våra pojkar gjorde bra ifrån sig mot AIK och vi överlämna den största blomman till Ake Wallén. I rättvisans namn måste ju först som sist sägas ifrån att han var segerns organisatör. Så bra som Ake nu är, har signaturen sällan sett honom, och stockholmarna tyckte detsamma. Walléns båda matcher dominerades av honom själv. Cederroth, som dock spelade mycket under sin vanliga form, hade inte mycket att säga till om den här gången och han fick faktiskt ett par game till skänks genom att Wallén i känslan av sin överlägsenhet slappnade av ett par gånger. Som väntat, avgjorde Engdahls rutin matchen mellan honom och Moström men han måste dock släppa ett ödesdigert set, vilket bidrog att avgöra klubbmatchen. Det var synd om Moström, som ledde i såväl första som tredje set men likafullt fick lämna ifrån sig båda. Vår junior gjorde dock dagens prestation genom att "norpa" åt sig ett set. Matchen var f. ö. den intressantaste av alla och höll åskådarnas nerver på helspänn. Nyman lyckades ej ta sin AIK-are men arbetade dock ambitiöst på gameplockningen. Synd att Nyman ej kan visa sitt träningspel på tävling. Nerverna höra nog inte till de bästa.

Albrektson var en angenäm bekant-skap. Rena vackra slag på såväl forehand som backhand och skaplig volley. Serven dock inget vidare. Den avgörande dubbeln blev ej den spännande uppgörelse man bespelsat sig på, därtill var Walléns överlägsenhet för stor, men rolig var den och spelet på alla händer bra. Wallén är den borte dubbelspelaren. Här slår han sig riktigt lös och han kan som ingen annan svensk tennisspelare le va med i spelet. Wallén kan också konsten att rycka partnern med sig. Moström assisterade utmärkt och kombinationen kommer kanske att låta tala om sig senare. Stockholmarna, som räknat med seger i dubbeln, hunno aldrig komma igång och finga ej riktig kontakt med varandra.

Resultat:

A. Wallén, Sandviken—S. Cederroth, AIK, 6-3; 6-2.

W. Engdahl, AIK—B. Moström, Sandviken, 6-4; 5-7; 6-3.

H. Albrektsson, AIK—F. Nyman, Sandviken, 6-2; 7-5.

Moström, Wallén, Sandviken—Cederroth, Albrektsson, AIK, 6-0; 6-2.

Nästa söndag möter Sandviken Norrköping i kvalificeringsfinalen.

Sandviken till allsvenskan i tennis.

Vann söndagens match över Norrköping med 3-1.

I söndags knöt sandviksmannat till svenskt elitklass även inom tennisporten och vi hoppas att även denna gren av sandviksdrottens skall hedra namnet Sandviken i lika hög grad som de andra både stora, fotbollen och bandyn. Vi hoppas även, att denna framgång skall stimulera till ökat intresse för tennisporten inom köpingen.

Vi beklaga Norrköping, som för andra gången fick sina förhoppningar om avancemang grusade. Norrköpingspelarna hade nog, i likhet med AIK-arna, underskattat Walléns nuvarande goda form och därför räknat med seger. Men efter Walléns utklassning av Evers sågo de betänksamma ut, och måttet rågades då unge Bruno Moström till publikens stora förvåning satte "P" för en s. k. säker norrköpingsvinst. Därmed var sandvikssegern praktiskt taget klar. Uppmuntrad av kamraternas framgångar satte Nyman full fart mot Brodin och var nära att överraska. Men efter en sagolik upphämtning av en setboll lyckades norrköpingsbon utjämna Nymans försprång och sedan taga hem första setet med de hårda siffrorna 12-10. I andra set tog orken slut för Nyman och han fick giva sig med 6-1. Nymans spel i första set var det bästa han presenterat denna säsong och matchen var dagens bästa. Ställningen 2-1 till Sandviken. För att vinna måste nu Norrköping taga hem dubbeln utan set-förlust. Innan Evers och Kalin hufnit

blinka, hade Wallén och Moström sprungit hem med första setet, 6-1. Slutsegern var alltså klar, varför Ake Wallén vid sidhytet passade på att gratulera Bruno, som såg oförstående ut. I andra setet satte farten ner och siffrorna jämnade ut sig, 6-4. Slutseger för Sandviken med 3-1.

I Norrköpingslaget var väl Evers det starkaste namnet. En god allroundspelare med säker blick för placeringar. Verkade dock otränad. För dagen torde dock Nymans motståndare, Brodin, ha varit den som bäst anpassat sig på Jernvallen. Andre mannen, Bergström, kom aldrig riktigt igång mot Moström men visade dock klass genom att hämta upp Moströms 5-1. ledning i 2:a set. Kalin hade svårt att finna sig till rätta på Jernvallen men hann dock göra en del vackra saker.

För dagen avstå vi från all kritik av hemmaspelarna. Prestationerna få tala! Vi få dock icke glömma bort att tacka Ake Wallén för vad han genom visat stort intresse och ambitiös träning redan betytt för tennisportens utveckling i vårt samhälle. Det är glädjande att konstatera att Wallén, en av Sveriges största tennistalanger, nu åter efter ett par års vila närmar sig den absoluta toppen. Han är nu betydligt mera mogen för de stora uppgifterna än vad han någonsin varit förut.

Resultat:

A. Wallén—S. Evers 6-2, 6-4;

B. Moström—K. O. Bergström 6-3, 8-6;

F. Brodin—F. Nyman 12-10, 6-1;

A. Wallén, B. Moström—S. Evers, C. W. Kalin 6-1, 6-4.

E:s rik.

STK - sid. 20 - 1943

Jernverket syntes tycka om STK:s verksamhet bland juniorerna och kanske de även fann ett visst reklamvärde av att ha en ALLSVENSK tennisklubb i Sandviken. Alltnog STK erhöill 400:- kronor som bidrag att driva verksamheten vidare. Även Riksidrottsförbundet stödde under. STK fick 550:-kronor i bidrag. Varje möjlighet att dra in pengar togs till vara - sålunda inleddes en operation "Bolletning" för att den vägen dra ner kostnaden för bollanskaffningen (= ca 10% av omsättningen 1941).

År 1943

Den geniala idén JERNSERVERN såg dagens ljus. En tävlan om bästa namnförslag ordnades i Sandvikens Tidning. Ett femtiotal förslag flöt in. Signaturen "Tennis" fick första pris och en tia för "Jernvallsspelet". Nja, tyckte styrelsen och fann sitt eget förslag "Jernservern" både klatschigare och mer tennisförankrat. Så det blev JERNSERVERN. Den slog an till den grad, att hela svenska tenniseliten med undantag av två namn (Rohlson och Eliesson) anmälde sig till dessa inomhustävlingar.

På övre halvan lottades:	Torsten Johansson	KITK
	Gustav Cavalli	TSK
	Rolf Gejroth	TSK
	Bruno Moström	STK
	Curt Östberg	SALK
	Sven Lundgren	GTK
	Erik Eriksson	GTK
	Tore Dunker	STK

På nedre halvan lottades:	Lennart Bergelin	KITK
	Roland Lindblom	STK
	Torbjörn Rudolfsson	STK
	Torkel Göransson	SALK
	Börje Fornstedt	SALK
	Åke Wallén	STK
	Göran Johnson	TSK
	Stig Mårtensson	SALK

I olika konstellationer möttes samma spelare i en dubbelturnering. Tävlingsen genomfördes i januari 1944, som därför rätteligen är denna berömda tävlings födelseår. Men namngivningens olika turer och det enorma organisationsarbetet bäddade för 1944 års triumfstart.

Var 1942 ett magert år var 1943 ett "bingo år". STK deltog i den allsvenska handikapperserien som återfanns på de svenska tipslapparna i brist på engelska fotbollsmatcher och klubben vann all sina matcher, trots att Åke Wallén inte var med. I DM utomhus tog STK samtliga titlar utom mixedmästerskapet. I DM inomhus skickades i huvudsak juniorer i elden för att vinna erfarenheter. Vilket dom vann men inga titlar.

Sandvikens rakbladsexperter SWING hade 1942 satt upp ett vandringspris för tävlan mellan Gefle Tennisklubb och STK. Första matchen spelades 1943 och GTK vann.

STK - sid. 21 - 1943 - 1944

Juniorverksamheten drevs i samma fina stil som tidigare. Gösta Malm var ledare för juniorerna, som drillades dels med väggbollning och dels med spel på bana i fyra grupper med var sin underledare.

Framgång föder framgång: Medlemsantalet ökade från 70 till 106 (73 seniorer och 33 juniorer).

Historiska dagar i STK-annalerna

kan 7-9 januari 1944 utan överdrift kallas. Sveriges tenniselit samlades då till den första JERNSERVERN om Fru Solveig Göranssons vandringspris. De unga tennisstjärnorna Lennart Bergelin och Torsten Johansson stred med en av de Stora i svensk tennis Curt Östberg och ett koppel av andra toppspelare om det första Jernservenmästerskapet.

JERNSERVERN BLEV EN SUCCÉ REDAN FÖRSTA DAGEN

löd Sandvikens Tidnings rubrik efter första dagens matcher. Vår first string Åke Wallén vann en tresetare över Börje Fornstedt och Bruno Moström höll på att slå ut namnkunnige Rolf Geiroth. Siffrorna 6-4, 8-10, 5-7 visar hur nära det var. Efter två dagar av fin tennis möttes finaldagen Torsten Johansson, som i semifinalen slagit Curt Östberg, och Lennart Bergelin, som semifinalbesekrat Gösta Jonsson.

TORSTEN JOHANSSON

vann finalen överlägset, 6-1, 6-2, 6-4.

Lennart hade ännu inte utvecklat den talang, som under kommande år skulle göra honom till en av världens bästa tennisspelare. Men de två bjöd Sandviken på en tennis, som aldrig tidigare skådats på dessa breddgrader.

Bara en timme efter singelfinalen ställde de två finalisterna upp i dubbel-finalen mot Åke Wallén och Erik Eriksson. Sedan stockholmarna ruskat av sig stelheten och förlorat första set (5-7) sopade de banan med gästrikespelarna, 6-1, 6-2, 6-1.

Mot toppen.

Ambitionen var nu att även rycka upp utomhustennisen och få till stånd en stark topp. Som en första åtgärd ställde klubbens medlemmar upp med sina arbetsinsatser för att rigga upp en centercourt med läktare. En annan åtgärd var att bevilja elitspelarna, Åke Wallén, Bruno Moström, Olle Frey och Roland Lindblom vissa privilegier - 10 fria tennistimmar, fria bollar samt vid bortamatch 3:e klass resa tur och retur samt 5:- kronor i dagtraktamente. Anspråken var inte stora. Att de små kraven gällde även de stora kanonerna illustreras av den första Jernservens prislista:

Enkelspel: 1:a pris 1 st reseradio
2:a pris 1 st armbandsur
3:e pris 1 st sovsäck + 1 st resväska
4:e pris 4 par skidstavar

I den allsvenska handikapturneringen nådde STK semifinalen och fick Kungliga Lawn Tennisklubben som motståndare. STK föll med flaggan i topp. Kungligas berömda män, Lennart Bergelin och Wolf Reuter-crona fick släppa en match till STK. Torbjörn Rudolfsson gjorde sensation och vann över Reuter-crona med 6-5, 6-4. Först efter skiljeset i dubbeln mot Bruno Moström/Gösta Malm kunde stockholmarna vinna semifinalen.

Torbjörn Rudolfsson -
han kan spela mixed han.

Också den andra Jernservern blev en sportslig framgång. Även ekonomiskt gick det bättre än 1944, då garanten fick träda in för att täcka en förlust av kronor 463:60. Torsten Johansson tog sin andra inteckning i det göransonska vandringspriset. STK vann allsvenska tennisserien klass II, men hindrades av Djursholms TK att återintä en plats bland de allsvenska storheterna.

Distriktmästerskap.

Inomhus: Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Torbjörn Rudolfsson
Mixed - mästare: Torbjörn Rudolfsson/Ingrid Kåresjö
Utomhus: Herrsingel - mästare: Åke Wallén
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Torbjörn Rudolfsson
Mixed - mästare: Torbjörn Rudolfsson/Ester Eriksson

Lennart Bergelin

snuvade Torsten Johansson på att erövra Fru Solveigs vandringspris för alltid. Efter en dramatisk femsetare korades Lennart till ny Jernservernmästare.

Distriktmästerskap.

Inomhus vanns inga titlar.

Utomhus: Herrsingel - mästare: Åke Wallén
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Birger Magnusson

Vänortens Warkaus hade 1946 satt upp ett vandringspris att tillfalla den, som i en handikapturnering under två år uppnått högsta poängsumman. Torbjörn Rudolfsson (0.30 2/6) vann i finalen mot Martin Grip (2/6) med 6-5, 6-0 och fick därmed 5 poäng. Martin fick 3.

År 1947.

TORSTEN JOHANSSON

tog i Jernservern revansch på Lennart Bergelin för fjolårsnederlaget och erövrade därmed den vackra göransonska pokalen för alltid. Torsten Johansson tillhör de stora inom svensk tennis. Björn Borg, Lennart Bergelin, Ulf Schmidt, Sven Davidsson och Janne Lundkvist kanske vann större framgångar men Torsten var roligare att se i aktion. En modern Kalle Schröder, halvtannat nummer mindre i formatet men större som tennisspelare. Under hans storhetstid, som väl omfattar 10-årsperioden 1945 - 1955, fanns det även marginaler för rolig tennis. Ett av Torstens skämtslag var den sk tromben, som han fick att studsa tillbaka till egen planhalva.

Distriktmästerskap.

Inomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Torbjörn Rudolfsson
Mixed - mästare: Torbjörn Rudolfsson/Ingrid Kåresjö
Utomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Birger Magnusson

I tävlingen om Warkauspriset vann Birger Magnusson över Torbjörn Rudolfsson. Med tre poäng från årets tävling och fem från 1946 tog dock Torbjörn priset för gott.

Ett nyuppsatt vandringspris för handikapturnering inomhus vanns för första gången av Birger Magnusson, som med ett handikap av 0.30 5/6 vann över Bruno Moström, handikap 0.40 2/6, med 6-5, 5-6, 8-6.

År 1948.

Jernservern inställdes. Torsten Johansson och Lennart Bergelin, de fyra första årens färglickar, kunde på grund av utlandsspel inte ställa upp och som även i övrigt startfältet skulle bli svagt, beslöt STK att inställa 1948 års turnering. Turneringen låg sedan i malpåse till år 1965.

Torsten J. dominerade i "Jernserven".

Wallén—Eriksson bet bra ifrån sig i semifinalen.

De båda avslutande dagarna i »Jernserven» bjöd på tennis av bästa märke. Några större sensationer inträffade inte om man inte vill räkna Eriksson/Walléns vackra framgång i semifinalen mot Göransson/Mårtensson.

Det gestrikländska paret spelade stundtals fullkomligt ut motståndarna och framförallt Wallén glänste med knallhårda drives och blanka servegame. Så bra har han knappast någon gång spelat på Jernvallen. Erik Erikssons lugna säkerhet utgjorde ett utmärkt komplement, som till slut tog musten ur motståndarna. I söndagens final gick det däremot sämre mot det starka paret Johansson/Bergelin. Krafterna och spelhumöret räckte till ett första set men sen voro de våra utan chans och ändå ställde Johansson/Bergelin upp efter endast en halvtimmes vila efter singelfinalen. I denna vann Torsten Johansson en populär seger med tre raka set. På lördagen hade finalisterna tämligen smärftfritt utmanövrerat Curt Östberg resp. Gösta Jonsson.

Resultat i semifinalerna:

Torsten Johansson, Kungl.—Curt Östberg, SALK, 6—1, 6—4.

Lennart Bergelin, Kungl.—Gösta Jonsson, TSK, 6—1, 6—1.

Eriksson/Wallén—Torkel Göransson/Stig Mårtensson 6—3, 4—6, 6—2, 6—3.

Johansson/Bergelin—Östberg/Börje Fornstedt 5—7, 7—9, 6—4, 6—3, 7—5.

Finalerna lämnade följande resultat:

Torsten Johansson—Lennart Bergelin 6—1, 6—2, 6—4.

Johansson/Bergelin—Wallén/Eriksson 5—7, 6—1, 6—2, 6—1.

Fredagens resultat:

Singel: Torsten Johansson, Kungliga—R. Geilrot, TSK, 6—4, 6—2, Curt Östberg, SALK—Erik Eriksson, Gefle, 11—9, 6—1, Bergelin, Kungliga—Torkel Göransson, SALK, 6—0, 7—5, G. Johnson, TSK—Åke Wallén, Sandvikens TK, 4—6, 6—2, 6—3.

Dubbel: Torsten Johansson och Bergelin—B. Moström och T. Lindblom, Sandvikens TK, 6—0, 6—0, Curt Östberg och B. Fornstedt—T. Dunker och T. Rudolfsen, Sandvikens TK, 6—1, 6—2, Erik Eriksson, Gefle TK, och Åke Wallén, Sandvikens TK—R. Geilrot och G. Johnson, TSK, 6—1, 6—1.

Torkel Göransson och Stig Mårtensson—G. Cavalli, TSK, och S. Lundgren, Gefle TK, 1—6, 6—0, 6—2.

Priser

till den synnerligen förnämliga samlingen av till övervägande del nyttosaker hade skänkts av fru Solveig Göransson, Tandläkare i Sandviken, apotekare Ossian Uhr, fru Gunvor Ekman, direktör E. G. Pehrsson, direktör Ernst Bloss, firma Jacob Wennberg, Gefle, Gefle porstinsfabrik, Läkerol och See fabrik.

Telegram till Mr G.

Prisutdelningen förrättades av disponent K. F. Göransson och på kvällen hölls en avslutande bankett på Stads-hotellet, varvid ett telegram avsändes till vår konung.

Det lød: »Tennisspelare församlade i samband med Sandvikens nationella tennistävling Jernserven, vilja härmed i underdånighet till Eders majestät framföra sin hälsning.

Underdånigst
Sandvikens tennisklubb.
Grahn. Ekman.

*Första
Jernserven*

Tredje gången gilt för Torsten J. i fjärde "Jernserven".

Den fjärde »Jernserven» blev vad resultaten beträffar, den händelserikaaste hittills. Flera överraskningar, därav ett par riktiga knallsensationer kunde antecknas. Den största inträffade redan i första omgången. Unga framträdande »hardhitter» Cavalli kunde i och med segern över Örnberg inregistrera sin hittills största framgång, och utan tvakan få de övriga i översta toppen inom en snar framtid se sig för även de. Torsten Johansson struntade blankt i arrangörernas kalkyler, som gick ut på att vandringspokalens öde skulle avgöras först vid nästa års 5-årsjubileum. Han tog det säkra för det osäkra — nästa år vet man aldrig hur bra Bergelin är — och ställde alla tips på huvudet. Hans seger var omöjligt populär.

Så var man då framme vid finalen. Förväntningarna inför mötet mellan de senaste årens båda dominerande spelare var märkbart högt uppskrivade. Men hade nog litet till mans på känn att något extra skulle kunna inträffa. Bergelin hade inte imponerat i samma grad som tidigare, var emot Torsten Johansson var sig lik, vältränad och uppspelt.

Torsten kom bäst igång och var den ivrigaste att söka sig till nät. Det blev ideliga backhands- och volleydueller, vilket f. ö. karakteriserade hela matchen. En lång lämplig boll i backhandhörnan och säkert som ett brev på posten — attack mot nät. Man såg och förstod att de kände varandras spel och svagheter som sin egen ficka, och lade taktiken där efter. Första set till Torsten och allmän glädje. Man mindes säkert förra årets final då han efter förlust av första set föreföll att ge upp. Även andra set var han nu på vippen att plocka hem, men Bergelin tog då fram storspelet och efter 8—6 var ställningen utjämnad. Fortsättningen blev också jämn och efter 4 set var ställningen fortfarande lika, och spänningen på läktaren vid toppunkten. I avgörande set följdes man åt till 3—3 då Torsten bröt igenom på Lennarts serv. 4—3 till Torsten och 5—3 på egen serv. 5—4 och åter Torsten serv. 15—0, 30—0, 40—0 och tre matchbollar. Två räckte och det blev ovationer. Torsten Johanssons popularitet är inte att ta miste på.

Finaler:

Torsten Johansson—Lennart Bergelin
6—4, 6—8, 6—3, 4—6, 6—4.

Örnberg/Cavalli—Bergelin/Tholérus
3—6, 6—1, 7—5.

Kamrer: Grahn meddelade att till konungen avsågs följande telegram: »Tennisspelare, tennistekare och tennispublik, samlade till finalerna i Sandvikens tennisklubb nationella tävling »Jernserven», bedja underdånigst få framföra sin vördsamma hälsning. Konungen hade från Drottningholm avsånt följande svarstelegram: »Jag sänder eder alla mitt hjärtliga tack och min vänliga hälsning».

Överlägsen seger

i allsvenska division II kunde ej följas upp i kvalificeringsmatcherna. Mot Umeå TK vann STK med 4-0 men fick stryk med lika mycket av Linköpings TK, som gick upp i allsvenskan.

Distriktmästerskap.

Inomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Utomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Torbjörn Rudolfsson

År 1949.

Juniorverksamheten

hade under flera år av olika skäl gått på sparlåga. 1949 togs ett stort tag för att rycka upp denna för tennisens framtid så viktiga verksamhetsgren. I samarbete med Korpalliansen anordnades under månaderna januari - april instruktionskurser för juniorer och nybörjare. Som instruktörer ställde klubbens spelare upp ideellt. Kursen blev en succé - 87 deltagare.

Svenska Tennisförbundet uppmuntrade dessa strävanden genom att till Sandviken lägga "Nordiska fyrlandskampen för juniorer". Arrangemanget blev en framgång både publikt och sportsligt. Bruno Moström hedrades med ledarskapet för det svenska laget. Birger Magnusson fungerade som tävlingsledare.

Ett annat storevenemang var besöket av de polska landslagsspelarna Skonecki, Piatek och Olzowski. Torbjörn Rudolfsson överraskade med att vinna över Olzowski och Bruno Moström/Birger Magnusson var nära en knallsensation mot Skonecki/Piatek i dubbeln. Siffrorna blev smått unika. Polackerna vann med 6-3, 12-14, 14-12 och därmed "klubbmatchen" med 3-1.

1949 var ett av STK:s framgångsrikaste år. I DM inomhus erövrades fyra titlar och utomhus tre.

Distriktmästerskap.

Inomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Leif Dahlgren
Mixed - mästare: Bruno Moström/Lilly Ohlin
Juniorer - mästare: G. Sundstedt
Utomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Leif Dahlgren
Mixed - mästare: Bruno Moström/Lilly Ohlin

1949 var Bruno Moströms Sora år - det första bör tilläggas, då det rör sig om en champion med över 100 DM-tecken -. Han tog alla KM- och DM-titlar, som han ställde upp om och han vann alla sina allsvenska matcher utom en. Det var bara landslagsspelare som Lennart Bergelin (SM), Sigurd Karlborg (kval till div. 1) och Erik Eriksson (allsv. serien), som kunde betvinga vår Champion

Skarpa tennistfigther på Jernvallen i tisdags

I tisdags kunde efter 61 games de polska stjärnspelarna Skonecki och Piatek åtskilligt trötta lämna banan som segrare efter den mest spännande och fartfyllda match, som förebestämt på mycket länge på Jernvallen. Moström och Magnusson var för dagen i ett sjukrödes humör och servade och smashade så att det blitrade om det. Ofta fick polackerna se sig totalt övergläda till publikens sydligaste jubel.

Första set gick i avvaktande tecken och hemfördes av polackerna med 4-3. Sedan sandvikspojkarna blivit varma i kläderna började de finna varandra och ordnade strax till en 3-3-ledning, som dock de åtskilligt rutinerade motståndarna knäppade in. Efter några våldsamt dramatiska bollförlor, där bl. a. Moström räddade fem smashar i följd och Magnusson gjorde några anabba nättruscher, fick hemmapelarna setet med 14-12. I tredje set tog Piateks dödande volley och Skoneckis krutfyllda smashar musten ur sandviksparet, vilket dock inte gav sig förrän 14-12 stod antecknat i protokoll.

Ringeln mellan Moström och Skonecki blev en ganska färglös uppgörelse. Man lade särskilt på målet Moströms granna backhandpasseringar. Moström drog dock ner helhetsintrycket med oförlåtligt många dubbelfel. Skonecki spelade behärskad tennis med våldsamt akruvad serve som främsta vapen och tryckte eftertryckligt på Moströms backhandsida. Segersiffrorna löd på 6-4, 6-1.

På andra planen höll Forsling stundom lekstuga med blonda Piatek, som dock gjorde en våldsam upphimling och kunde bärga segern efter två segallina set. Forsling slog lite för obehärskat ibland och hade med lite mer koncentration kanske vunnit. Siffrorna: 6-7, 6-4.
Sandvikens enda seger hemförde Rudolfsson övertygande mot föga märkvärdiga Olzowsky. Sandvikaren spelade stundals utmärkt tennis med vinstbringande nättruscher som värdig avslutning. Rudolfsson vann med 6-4, 6-2.

Kring

Över 300 personer bevitnade matcherna vilket man måste säga vara ett gott resultat för en vardagskväll. Trots att den spännande dubbeln drog ut på tiden och klockan visade nära 11 innan det var tid för matchbollen satt de allra flesta troget kvar och bejublade de finesser som bjöds.

Polackerna hade svårt i början med det besvärande ljuset och slog konsekvent alla smashar i nät. I dubbeln däremot lossnade det ordentligt för dem och det smäll i ett om gronen på våra toppspelare som dock räddade de mest otroliga bollar.

Klasskillnaden kom särskilt till synes i volleyn där polackerna oftast drog längsta strået. De pressade, tungt drivna volleybollarna hade ett sting som man saknade hos de våra.

Skonecki hade en otäckt akruvad serve dock utan någon speciell tyngd bakom, som Moström redde sig gott mot. Man observerade att polacken mötte servarna tidigt, ett stycke in från baslinjen vilket gjorde den annars så lugne Moström aningen nervös.

År 1950.

Svenska Tennisförbundets instruktör, Arnold Rott, besökte Sandviken under två dagar och gav instruktion till juniorerna och representationsspelarna.

STK arrangerade flerdistriktstävlingar för juniorer och hemmasonen Gunnar Pettersson vann. Han belönades med en instruktionskurs på Bosön.

Ett nytt grepp för året var en maratonmatch mot Gävle TK. Att STK:s bredd var prima utvisade matchresultatet 12 - 3 till de våra.

Distriktmästerskap.

Inomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Valter Sjögren
Mixed - mästare: Bruno Moström/Lilly Ohlin
Utomhus: Herrsingel - mästare: Bruno Moström
Herrdubbel - mästare: Bruno Moström/Leif Dahlgren
Mixed - mästare: Bruno Moström/Lilly Ohlin

För Bruno blev det på nytt storbinge. Han förlorade under året endast mot Gustav Cavalli i tävlingen om Kungens Kanna.

Allmänt om Ungdomsverksamheten till 1950.

STK satsade tidigt på ungdomssidan. Juniorer släpptes redan 1926 in på den hårt anlitade bana 1 vid Köpmangatan. När bana 2 blev klar, försökte klubben få igång instruktionskurser för juniorerna. Det gick inte så bra. I fotbollens Sandviken var det svårt att få gehör för andra bollsporter sommartid. Många juniorer, som längre fram skulle bli elitspelare, lärde sig dock det svåra spelet på Köpmangatans banor - Bruno Moström, Birger Magnusson, Thure Wickberg för att nämna några.

Med Jernvallen kom också en väsentligt utökad juniorverksamhet. 1942 ställde klubbens bättre spelare upp i instruktionskurser för ett 50-tal ungdomar. Gösta Malm lade ner ett stort arbete under 40-talet på juniorerna, men det var svårt att stabilisera ett större intresse för den svåra sporten.

1949 kom den första tennisskolan till stånd. Den fick en lysande start. 87 juniorer deltog. Därmed var isen bruten och under kommande år skulle just ungdomsverksamheten utgöra en av STK:s allra förnämsta insatser för tennisens förkovran i Sandviken. Jörgen Öhrman var en av de mest framgångsrika juniorerna. Han vann distriktsfinalen i rikstävlingen för juniorer 1947 och belönades med en kurs på Bosön. Gert Sundstedt var också framgångsrik och tog bl a ett junior-DM 1949. 1950 upprepade Gunnar Pettersson Jörgens bravad - vann distriktsfinalen och fick en vecka på Bosön. Andra ungdomar från dessa tidiga jernvallsår, som utvecklades till storspelare i klubben var Roland Lindblom och Tore Dunker. Sven Forsell var en annan men han splittrade sig på flera bollidrotter för att riktigt kunna blomma ut som tennisspelare.

Från Köpmangatan till Jernvallen.

Nils Björklund - tennischampion och STK-ordförande på 1920-talet - berättar om idyllen på Köpmangatan:

"Jag minns en solig lördag på 20-talet. Det var under de svåra depressionsåren i början på det decenium, då inflationslönerna sänktes med 25 % och standarden ändå steg tack vare sänkta priser. Det blev en livlig dag på tennisbanan - utan fasta tider. De många tillstädeskomna motionsentusiasterna gick så att säga i skift - fick spela någon kvart i taget eller så - medan andra låg på sidan i gräset och njöt av tillvaron i avvaktan på sin tur.

Spelet på tennisplanen blev förståss denna dag ganska improviserat, då och då avbrutet av någon träkmäns, som ansåg det viktigare att räkna och tvista om poäng än att låta spelet flyta lätt och lekande å la en annan spelare, som sågs utöva sporten med en cigarcigarett i munnen. Det var ju gott om luft, så han irriterade knappast någon."

Om sitt eget tennisspel berättar han ödmjukt så här:

"Jag blev som nybörjare utskrattad av mer avancerade spelare som Ivar Kull. De utskrattade returerna representerade nämligen en helt ny stil - raka oslagbara volleys i manshöjd utan markkänning. Vad man däremot inte skrattade åt var serven - den gick som regel in perfekt."

Nils lämnar också en bruksanvisning, hur denna utomordentliga serve skall slås, men det stannar mellan "skriftställaren" och honom.

Huka dej Anders!

Olle Backman

tennischampion och STK-ordförande under de enorma förändringens dagar, då Köpmangatan byttes ut mot Jernvallen.

Olle berättar om hedgrindsklubben - bildad av hedgrindare som Sven Fogelberg, Axel Bergström, Viktor Magnusson, Fritz Wennerblom med fl. Det var ju ingen brist på mark och planen anlades utan markkartor och andra krångligheter. När villorna sedan började skjuta upp allt ymnigare, visade det sig, att en bit av planen tillhörde en annan styckad tomt. Markägaren fick göra en knix på sitt raka staket för att inte hamna för nära servelinjen. Men det blev aldrig något bråk, sådant lappri bråkades inte om på 20-talet. Ett stort träd mittför tennismätet tjänade som domarstol vid tävlingar. Sådana förekom dock endast sparsamt - Hedgrindspanen var ett mysställe, där hedgrindarna fick motion och samvaro. Tävlningar spelade de i STK.

Tävlingar ja, Olle minns, när han spelade en final om klubbmästerskapet mot Einar Danielsson sent på hösten. Så sent att snöflingorna täckte planen och finalen på slutet mera blev ett snöbollskrig än en tennismatch.

När planen vid Köpmangatan lades om lånade STK pengar från Jernverket. Hälften betalades tillbaka strax. Kamrer Ruben Oldberg höll på att ramla av stolen: "Va, ska ni betala tillbaka?" Ruben Oldberg var en luttrad man. Överhuvud taget var det lätt att tala med Jernverket om idrottsproblem, som möttes av fin förståelse.

Olle var en av dem, som fick tillfälle att rycka litet i tätarna vid Jernvallens tillkomst. Jernvallen var annars ett rent jernverksprojekt och möjliggjort genom någon typ av byte mellan kommun och jernverk av vatten och avlopp mot en stor idrottsanläggning. Olle och SIF:s Gunnar Östlund kämpade hårt för en idrottshall och sålde Jernverket på utsikterna till de mångfald aktiviteter som en idrottshall kan inrymma. Olle var ju särskilt angelägen med tanke på de avancerade planer, som STK hade att själva bygga en tennishall. Det hade kommit så långt, att löfte utverkats från See Fabrik om gratis tomtmark öster om See, nära järnvägen. Man hade också studerat andra hallbyggen och framtagit kostnadsförslag. Jernvallen befriade STK från vidare problem.

Flyttningen från Köpmangatan till Jernvallen kände Olle mest som en lättnad och givetvis som en oerhörd utmaning. Lättnad för att STK slapp de ekonomiska och administrativa problem, som var förknippade med en ekonomisk förening. Att STK var utmaningen värdig kan den här skriften ge belägg för.

Folke Nyman - en av de få som ännu finns kvar från tiden Köpmangatan till Jernvallen - tar sig tid en kväll att berätta tennisminnen.

Visst var det så, att tennis vid Köpmangatan var en myckenhet vita långbrallor, frågande "ready", bekräftande "play" och då och då ett beklagande "sorry", när någon boll tursamt vanns,

Folke blev klubbmästare 1930 och 1931, då ännu Bruno Moström knegade som bollpojke för 20 öre timmen. Han var dessliques klubbens sekreterare - en mäktig man, som bl. a. fördelade de alltför få timmarna i en helt omöjlig strävan att åstadkomma millimeterrättvisa. Singelspel var inte att tänka på annat än i tävlingssammanhang (och kanske på lördagar och söndagar). Följaktligen anmälde sig alla medlemmarna till tävlingsspel. Damer - damtennisen var livlig vid Köpmangatan - förvisades till dagtid. Det skulle se ut i dag det!

Jo då, Yngströms hönsbushus blev inomhusdusch, som t o m försågs med en burk varmvatten. Vem som vann den sista bollen i en match blev mindre viktigt än att komma först under duschen, innan varmvattnet tog slut.

Nej, Kalle Schröder gjorde inte någon succé. Det kvarvarande intrycket av stora Kalle, var de djupa fårör han plöjde i den alltför mjuka banan. Ett kuriosum: Kalle hade som trunksbärare den blivande tennistränaren i Sandviken, Theddy Sandström.

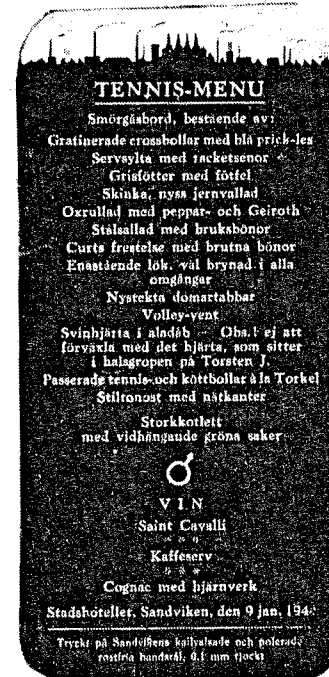
Grannarna runt planen visade stort intresse för aktiviteterna. Ett par farbröder sågs ofta på en soffa intill planen. De var mäktiga sakkunniga, och när någon fuskis försökte att orättmätigt sno åt sig en poäng, blev han högljutt tillrättavisd av gubbarna. 30-15 blev korrekta 15-30 och gubbarna nöjda.

Klubbmötena med Hofors på 30-talet blev efterlängtna tenniserfester, med lika betoning på tennis och fest. Konditoriavslutningen efter första klubbmatchen övergick i fortsättningen till partyn med mycken knorr uti.

STK sökte inträde i Svenska Lawntennisförbundet så sent, att man inte kom med i den Mr. G tillägnade monumentala historiken SVENSK TENNIS. SAIK däremot, som haft tennissektion redan på 1920-talet, men som kom igång först sedan Jernvallen tillkommit, kom med i verket. Det tycker Folke är skevt. Och nog är det så. Av samma anledning fick STK sitt första DM först 1939.

När samtalet kommer över på Jernvallen, blir Folke dämpad. Visserligen behöll han en plats bland STK:s storspelare, men han tycker att med Jernvallen försvann det nära kamratskapet i en mysig miljö att ge plats åt opersonlig storskalighet.

Folke talar med känsla för de fina ledarna Sven Grahn och Georg Ekman, som stod för idén Jernservern och även gav tävlingen dess namn. Det första året var magnifikt inte bara sportsligt utan även i sammankomsterna efter tävlingarna. Telegram sändes till Mr. G och Mr. G hälsade tillbaka och önskade välgång. Matsedeln från invigningsbanketten är en raritet. Vi fick låna Folkes.

Åke Sidén

var en av de många som styrde i STK i början på 30-talet. Han petade ner Folke Nyman från mästartronen och blev klubbmästare tre gånger.

Han berättar med fin nostalgi om de årliga mötena mot Hofors Tennisklubb. Att det gick glatt till vid dessa möten, bevisar han genom kort på underligt klädda tennisspelare och kort på nachspelet efter tävlingarna med Mr. G och andra celebriteter.

Från Köpmangatan minns han hur tennis blev ett smärre folkknöje på kvällarna, då publiken stod uppådd efter staketet mot Köpmangatan och kunnigt gav besked till spelarna, om någon boll var oklar. "Han var uta".

Åke lärde sig stränga racketar av Erik Eriksson i Gävle och förmedlade även köp av racketerna "Vici" och "Comet". Enligt kassaboken från den tiden var priset för en kort sena 75 öre, medan en lång sena kostade 1:- krona. Åke höll väl reda på sina fordringar. Alla gäldenärer skötte sig bra, även om en tog god tid på sig att betala sin Vici (48:-). Han började med 5:- kronor den 8 juni och efter 7 inbetalningar, den sista i oktober var skulden gjäldad.

Klubbmatcher om Vandringspris

Hofors Tennisklubb var STK:s första motståndare i en mängd klubbmatcher. Den första ägde rum 1929. I två matcher förlorade STK med 2-5 hemma och 1-5 borta. För sandvikssegrarna stod Folke Nyman och Sigurd Bröms, vardera en singelseger, och dubbel-paret Folke Nyman/Sten Dahlström.

TENNISVÄNNERS VANDRINGSPRIS
skänkt av Ingeniör Ivar Magnusson och fru sattes 1933 upp i denna tävlan. Den moroten inspirerade STK att vinna sin första klubbseger. De historiska matcherna utföll:

STK	-	Hofors TK	4-3
Gunnar Erlandh	-	Bo Forsling	4-6 4-6
Holger Magnusson	-	G. Willdeck	5-6 6-4 14-12
Folke Nyman	-	Nils Sjöholm	6-5 6-5
Ake Sidén	-	Ragnar Kördel	0-6 6.3 3-6
Paul Nordström/	-	V. Rinman/	
Manne Jarlvik	-	G. Willdeck	4-6 4-6
Ake Sidén/	-	N. Sjöholm/	
Holger Magnusson	-	Bo Forsling	6-4 6-4
Folke Nyman/	-	R. Kördel/	
Gunnar Erlandh	-	Sten Stellan	6-4 6-2

Vinsten räckte dock icke till för en första årsseger. Hofors vann retur-mötet med 5-2 och fick första inteckningen i vandringspriset.

ÅRSRESULTAT:

1933:	Hofors - STK	8-6
1934:	STK - Hofors	9-5
1935:	STK - Hofors	8-6
1936:	Hofors - STK	8-6
1937:	STK - Hofors	8-6
1938:	Hofors - STK	11-3
1939:	STK - Hofors	10-4

FÖRSTA POKALEN I PRISSKÅPET

"Tennisvänners Vandringspris" måste erövrars fyra år för att bli ständig egendom. 1939 stod ställningen 3-3 och STK höll nerverna bäst under kontroll och vann den vackra pokalen för gott efter följande matcher:

Hofors	-	STK	3-4
H. Ekström	-	Bruno Moström	6-3 3-6 6-2
B. Forsling	-	Ake Sidén	6-4 6-5
Th. Örnå	-	Gunnar Erlandh	2-6 2-6
R. Kördel	-	Folke Nyman	6-3 6-3
Röstellund/	-	Ake Sidén/	
Stellan	-	Eilert Carlsson	2-6 1-6
Th. Örnå/	-	Bruno Moström/	
Forsling	-	Gotthard Persson	4-6 1-6
H. Ekström/	-	Gunnar Erlandh/	
R. Kördel	-	Folke Nyman	6-3 4-6 4-6

(Vandringspris)

STK	-	Hofors	6-1
Folke Nyman	-	Th. Örnå	6-1 6-3
Gunnar Erlandh	-	B. Forsling	1-6 5-6
Birger Magnusson	-	H. Ekström	6-3 6-2
Bruno Moström	-	Ragnar Kördel	6-2 6-3
Birger Magnusson/	-	Stellan/	
Wickström	-	Örnå	6-0 6-1
Folke Nyman/	-	Forsling/	
Per Bolle	-	Mellberg	6-3 6-4
Gunnar Erlandh/	-	Ekström	
Bruno Moström	-	Ragnar Kördel	6-1 6-3

STORVIKS TENNISÄLLSKAP

hade en livlig verksamhet på 1930-talet och 1936 utmanades STK till tävlan om ett av intresserade storviksbor uppställt vandringspris. Den årliga klubbmatchen skulle omfatta två matcher i herrsingel, en oldboyssingel - en juniorsingel, två herrdubblar och en mixdubbel. För att bli ständig egendom krävdes 3 årsinteckningar.

1936:	Storvik - STK	3-2
1937:	Storvik - STK	5-2 4-3
1938:	Storvik - STK	5-2

1936 spelades kontraktsevenligt endast en reducerad omgång och 1938 lämnade STK wo i returmatchen som skulle ha gått i Sandviken.

Konsul J. Wennbergs vandringspris för tävlan mellan Gefle Sport och Gymnastikförening och STK, att erövrars fem gånger för att bli ständig egendom.

Sandvikens Tidning hade ett referat från den första kubbningen 1938:

"Segern gick till de våra med 3-2. Vi vilja först av allt uttrycka vår fulla högaktning för Folke Nyman som justerad vann en bejublad arbets-seger över From. Signaturen lyckades i sista set övertyga Nyman om att motståndaren var ännu tröttare och märkligt nog lyckades Nyman inbilla sig själv samma sak ehuru publiken kanske tänkte något annat. Det var i sanning en andens seger över köttet. Annars var nog matchen mellan Moström och Nordin dagens bästa. Nordin var givetvis handicappad däri-genom att han tidigare på dagen spelat två hårda korporationsmatcher i Gävle. Bra gjort i alla fall att med 46 år på nacken bjuda unge Moström så hårt motstånd. Moström är still going strong och vi får säkert glädje av honom i fortsättningen. Serven behöver emellertid specialtränas."

1938:	STK - GSGF	3-2
1939:	GSGF - STK	4-1
:	STK - GSGF	3-2
1940:	GSGF - STK	4-1
1941:	STK - GSGF	3-2
	STK - GSGF	3-2
1942:	STK - GSGF	3-2

Swings vandringspris för tävlan mellan Gefle TK och STK att erövrars 5 gånger för att bli ständig egendom.

1943:	h	STK - GTK	3-6
1944:	b	- GTK	4-5
	h	- GTK	5-4
1945	b	- GTK	4-5
	h	- GTK	5-4
1947:	b	STK - GTK	3-6
1948:	h	- GTK	5-4
1949:	b	- GTK	3-6

h - hemmamatch, b - bortamatch

Gefle Tennisklubb "Swing-mästare".

Allsvenska klubbmatcher

1938 - div. II

STK - Korsnäs	3-0
STK - Gefle TK	0-3
STK - Holmens IF	3-0
Falu TK - STK	2-1

1939 - div. II

STK - Västerås	3-0
Storviks TS - STK	0-3
Falu TK - STK	0-3

1940 - Kvalmatcher till ALLSVENSKAN

STK - AIK	2-2
STK - Norrköping	3-1

1941 - ALLSVENSKAN

Uppsala Stud. - STK	2-2
STK - AIK	3-1
Sundsvalls TK - STK	1-3
STK - Djursholms IFK	3-1
Uppsala TK - STK	4-0

Placering: 2:a

1942 - ALLSVENSKAN handikapp

Kronoberg - STK	3-1
STK - Råsunda	1-3
STK - Uppsala TK	2-2
Falu TK - STK	2-2
STK - Uppsala	1-3

1943 - ALLSVENSKAN handikap

Gefle TK - STK	0-4
STK - Östersund	3-1
Falu TK - STK	1-3

1944 - ALLSVENSKAN handikap

Gefle TK - STK	0-4
STK - Östersund	3-1
Falu TK - STK	1-3

SLUTSPEL - semifinal

STK - Kungl. Klubben	1-2
----------------------	-----

1945 - div. II

STK - Falu TK	2-2
Gefle TK - STK	1-3
STK - Uppsala TK	4-0

Kvalificeringsmatch till ALLSVENSKAN

Djursholms TK - STK	3-1
---------------------	-----

1946 - div. II

STK - Gefle TK	3-1
Falu TK - STK	0-4
Kronoberg - STK	1-3
STK - Lidingsö	1-3

1947 - div. II

Uppsala TK - STK	3-1
Hellas - STK	0-4
STK - Falu	2-2
Gefle TK - STK	2-2

1948 - div. II

STK - Borlänge TK	4-0
Falu TK - STK	1-3
STK - Gefle TK	4-0

Kvalificeringsmatch till ALLSVENSKAN

STK - Umeå TK	4-0
Linköping - STK	4-0

1949 - div. II

Borlänge TK - STK	1-3
STK - Falu TK	3-1
Gefle TK - STK	4-0

1950 - deltog ej.

Kommentarer

Det gick ju bra för STK under det allsvenska året 1941. Året därpå lades seriesystemet om. Krigets England kunde inte förse de svenska tiplapparna med fotbollsmatcher och tennisen fyllde vakuumet i form av allsvenska handikap-matcher. Åke Wallén blev hårt belastad -30 1/6. Bruno stod på + 1/6 och Birger Magnusson och Roland Lindblom på + 15. 1943-1944 skedde en indelning i geografiska zoner och 1944 gick alltså STK till semifinal om SM. Det skulle de egentligen ha gjort även 1943, men kriget satte många käppar i hjulen för krigsårens idrottsevenemang. 1945 lades hela seriesystemet om och STK placerades i allsvenskan, div. II.

Under åren före 1939 deltog inte STK i tävlingarna om distriktmästerskap för Gästrikland. Klubbmästerskapet var därför den mest åtråvärda utmärkelser. KM för damer under den här epoken förekom endast fyra gånger - Vera Schröder vann två mästerskap och Astrid Berggold vann två. Dubbel togs aldrig på riktigt allvar.

KLUBBMÄSTARE

1911	Ivar Kull
1918 (?)	" " Dokumentation saknas
1924	Bror Mellin
1925	Nils Björklund
1926	Einar Danielsson
1927	Nils Björklund
1928	Olof Backman
1929	" "
1930	Folke Nyman
1931	" "
1932	Åke Sidén
1933	" "
1934	" "
1935	Gunnar Erlandh
1936	" "
1937	" "
1938	ute
	inne
1939	ute
	inne
1940	ute, inne
1941	ute, inne
1942	ute
1943	ute, inne
1944	ute
1945	ute, inne
1946	ute
1947	ute
1948	ute, inne
1949	ute, inne
1950	ute, inne

Om finalen 1938 skrev Sandvikens Tidning:

"Erlandh vann tennisfinalen

Finalen i herrsingel klass A spelades igår kväll mellan Gunnar Erlandh och Birger Magnusson inför rekordpublik för tennis i Sandviken och Erlandh segrade med siffrorna 4-6, 6-4, 6-0. Intresset för matchen var i första hand att få se vilket motstånd unge och framstående Birger Magnusson kunde bjuda en så gammal tävlingsvan spelare som Gunnar Erlandh. Det såg till en början ut som en ny mästare för Sandviken skulle koralas genom att Magnusson vann första set med 6-4. Erlandh tog emellertid omedelbart revansch och ställningen var om 1. Sedan spelarna följts åt till om 2 blev nog nästa game avgörande för utgången av matchen i det Erlandh visade sitt mera kunnande i tennis genom lyckade stoppbollar och i avgörande set vann Erlandh med 6-0 och därmed ånyo titeln som Sandviksmästare."

Distrikt- mästerskap

GUNNAR ERLANDH

STK:s förste distrikt-
mästare. Gunnar var 30-
talets tennisdominant i
Sandviken, mångårig sek-
reterare och tävlings-
ledare. Han började 40-
talet lika framgångsrikt,
när en blodsjukdom 1944
ändade hans liv.

Herrsingel:

1939, inne	-
ute	Gunnar Erlandh
1941, ute	Bruno Moström
1943, ute	Åke Wallén
1944, inne	-
ute	Åke Wallén
1945, inne	-
ute	Åke Wallén
1946, inne	-
ute	Åke Wallén
1947, inne	Bruno Moström
ute	Bruno Moström
1948, inne	Bruno Moström
ute	Bruno Moström
1949, inne	Bruno Moström
ute	Bruno Moström
1950, inne	Bruno Moström
ute	Bruno Moström

Övriga mästerskap:

Astrid Bergold/Vera Schröder
Gunnar Erlandh/Bruno Moström
Astrid Bergold/Vera Schröder
Astrid Bergold/Gunnar Erlandh
Gunnar Erlandh/Bruno Moström
Ingrid Kåresjö/Ester Eriksson
Åke Wallén / Folke Nyman
Ingrid Kåresjö/Torbjörn Rudolfsson
-
Bruno Moström /Torbjörn Rudolfsson
Ingrid Kåresjö/Torbjörn Rudolfsson
Bruno Moström /Torbjörn Rudolfsson
Ester Eriksson/Torbjörn Rudolfsson
Ingrid Kåresjö/Birger Magnusson
Bruno Moström /Birger Magnusson
Bruno Moström /Torbjörn Rudolfsson
Ingrid Kåresjö/Torbjörn Rudolfsson
Bruno Moström /Birger Magnusson
-
Bruno Moström /Torbjörn Rudolfsson
Bruno Moström /Leif Dahlgren
Bruno Moström /Lilly Ohlin
Bruno Moström /Leif Dahlgren
Bruno Moström /Lilly Ohlin
Bruno Moström /Valter Sjögren
Bruno Moström /Lilly Ohlin
Bruno Moström /Stig Forsling
Bruno Moström /Lilly Ohlin

Vera Schröder blev utomhusmästarinna 1943 och mästarinna inomhus 1944.
Ester Eriksson vann titeln utomhus 1944.

Uppvisning och större Evenemang

Erik Eriksson

UPPVISNINGSMATCHER OCH STÖRRE EVENEMANG

1938

Kalle Schröder - Erik Eriksson 8-6 6-1 6-2
Kalle Schröder/Sven Nyström - Åke Wallén/Erik Eriksson 7-5 6-4 6-2

1939

I samarrangemang med SAIK: Svensk-tyska landskampen. (Kings cup)

Inge Schröder - Vera Schröder 6-1 6-1
Kalle Schröder - Folke Norlén 8-6 6-2 7-5
Kalle Schröder/Bruno Moström - Birger Magnusson/Folke Norlén 6-1 6-2

1940

Kalle Schröder - Åke Wallén 6-1 6-4
Kalle Schröder/Folke Norlén - Åke Wallén/Bruno Moström 6-3 7-5 6-1

1941

Åke Eliasson - Åke Wallén 6-1 6-4

1942

Rikstävling för juniorer

1943

Torsten Johansson - Torsten Örnberg 4-6 6-1 6-2
Torsten Johansson/Bruno Moström - Torsten Örnberg/Åke Wallén 3-6 5-7
2-6

1944

Lennart Bergelin - Torsten Johansson 6-1 6-4
Lennart Bergelin/Torbjörn Rudolfsson - Torsten Johansson/Bruno Moström
6-3 3-6 6-3

1945

Lennart Bergelin - Torsten Örnberg 6-3 1-6 6-1
Lennart Bergelin/Bruno Moström - Torsten Örnberg/Åke Wallén 6-4 6-4
9-7

1949

Sven Davidsson - Torsten Johansson 6-4 6-3
Staffan Stockenberg - Bruno Moström 2-6 6-4 6-3
Torsten Johansson/Leif Dahlgren - S. Stockenberg/B. Moström 6-8 6-4
6-8

Nordiska fyrlandskampen för juniorer.

Ordförande:

Sven Fogelberg
" "
Harald Gräslund

Bror Mellin
Ragnar Holmgren
Nils Dicander
" "
Ragnar Thorgren
" "
Nils Björklund
" "
" "
" "

Olof Backman,
ordf. 1930-1941
15 år i STK:s
styrelse

Sven Grahn, ordf.
1942-1954. Mångårig
styrelseledamot i
Svenska Tennisför-
bundet. 17 år i STK:s
styrelse.

Sekreterare:

1911	Mauritz Engström
1912	" "
1913	" "
1914-	
1918	Krigså - protokoll saknas från januari till maj 1919
1919	G.H. Vikander
1920	Nils Dicander
1921	Carl Forsberg
1922	" "
1923	Nils Björklund
1924	" "
1925	Einar Danielsson
1926	" "
1927	" "
1928	" "
1929	" "
1930	Folke Nyman
1931	" "
1932	" "
1933	" "
1934	Walter Hedlöf
1935	" "
1936	" "
1937	" "
1938	" "
1939	Gunnar Erlandh
1940	" "
1941	" "
1942	" "
1943	Ivar Bruce
1944	" "
1945	Tore Dunker
1946	" "
1947	" "
1948	" "
1949	" "
1950	Claes Segrelius

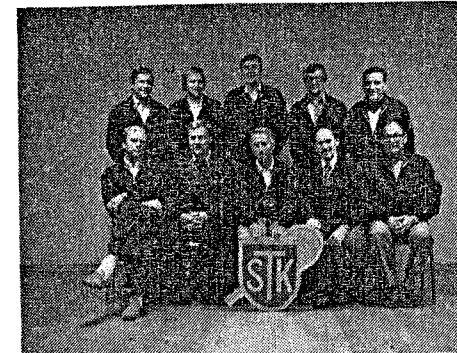
Kassör:

Mauritz Engström
" "
" "
" "
G.H. Vikander
Nils Dicander
Carl Forsberg
" "
Nils Björklund
" "
Einar Danielsson
" "
" "
Ragnar Thorgren
" "
Åke Sidén
" "
" "
" "
Paul Nordström
Nils Östling
Erik Skogsberg
Tryggve Lindberg
Folke Nyman
" "
" "
" "

Emil Lundström, kassör
1942-1957. 16 år som
kassör!

STK 70 ÅR

STK:s styrelse 1981
Övre raden från vänster: Kurt Jansson, Mats Thunman,
Ola Forslund, Sven-Erik Forsberg, Birger Öster
Nedre raden från vänster: Hans Nordahl, Arne Sten,
Bruno Moström, Lennart Sjöberg, Nils Törnström

Vi har följt STK från Köpmangatan till Jernvallen, från starten till ingången av ett nytt halvsekel. Grabbarna härövan kommer i år, 1981, att få motta hyllningar för ytterligare 30 års tennisverksamhet. Väl-förtjänta hyllningar. Några är nya namn men stammen är den som under de sista årtiondena styrt och ställt med verksamheten i STK.

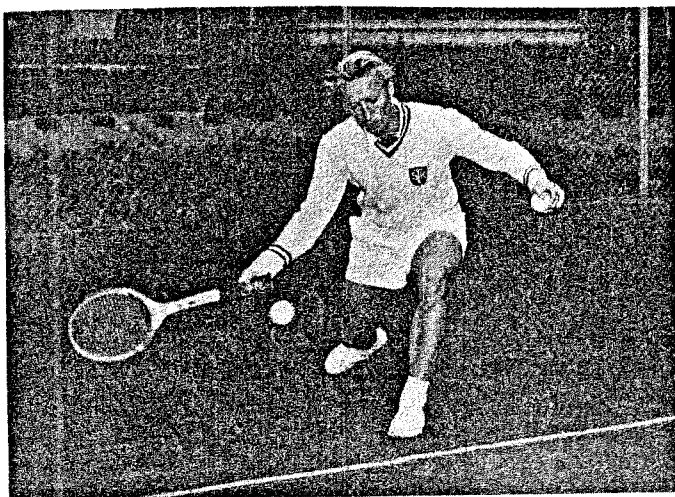
Många namn flimrar förbi från årens resultatlistor och klubbprotokoll. En del har namngetts, många fler är värda hyllningar för fina insatser för STK med eller utan racket. För sina aktiva insatser har Birger Magnusson, Bruno Moström, Mats Thunman, Anders Wetterberg och Vera Schröder fått distriktets elitmärke. En utmärkelse, som endast kan tillfalla gästriketennisens suveräner.

Birger Magnusson

en av Sandvikens förnämsta bolltalanger - svensk mästare i bandy, storspelare i SAIK i fotboll och en av stöttepelarna i STK, aktivt och som ledare. Innehavare av Tennisförbundets elitmärke, främst för sina insatser som dubbelspelare. Effektiv tävlingsledare, bl.a. för fyrlandskampen för juniorer 1949.

Den som sedan tidigt 40-tal betytt mest för STK är tveklöst Bruno Moström. 25 singel-DM - 31 DM-dubblar - 6 mixedmästerskap. Avgörande insatser i en lång rad allsvenska matcher - semifinalist i SM för juniorer 1941 - ordförande i STK sedan 1967 - ordförande i Gästriklands Tennisförbund sedan 1971. Innehavare av elitmärket. Outstanding veteranchampion. Med över 100 DM, still going strong.

MR. S T K

Under 1950-talet var det inte mycket att göra åt Bruno, men Leif Dahlgren var alltid i härlarna på honom och knep då och då ett DM.

LEIF DAHLGREN
distriktsmästare i tennis

Mats Thunman var 1960-talets champion i STK, men även Stig Hedén var mycket framgångsrik.

Damsidan hade sina guldår i slutet av 1950/början 1960 genom Ulla Löthberg. Hennes största triumf var hennes seger 1960 i turneringen om Drottningens Pris. Året därpå flyttade hon till Stockholm för att framgångsrikt svinga sin racket för SALK.

Anders Wetterberg är STK:s first string nu och har så varit under hela 1970-talet.

Andra namn med större framgångar individuellt och i lag är på herrsidan Bo Jerhamre, Håkan Forsberg, Bo Broman, Ola Mattson och Martin Novák, och inte minst de suveräna veteranerna Sune Thylén, Birger Öster, Einar Carron och Nils Törnström. På damsidan hade Eva Moström en fin period i början av 1970-talet och knep DM både individuellt och i mixed med Mats Thunman. Siv Larsson och Kerstin Lagerberg axlade Ulla Löthbergs fallna mantel med framgång och vann flera DM i singel och mixed i början på 60-talet.

Allsvenska seriematcher

I utomhustennis tillhörde STK allsvenskans division I från 1951 till 1965. De allsvenska utomhusserierna är uppdelade i geografiska zoner och seriegrupperna möts i zonfinaler, som leder till slutspel i form av semifinal och final om Svenska Mästerskapet. STK kom till slutspel 1953, då SALK blev för svåra i semifinalen (1-3). Året därpå uppnådde STK sin genom åren största framgång. Efter semifinalvinst mot Halmstad borta mötte STK Kungliga Klubben på Jernvallen i final om Svenska Mästerkapet i tennis.

Två trumfäss i allsvenska finalen

Torsten Johansson.

Bruno Moström.

Det var länge sedan så stora skaror av tennisintresserade hade mött upp vid en tävling som i söndags. Men så hade STK en verkligt slagkraftig sak att bjuda på. Final i allsvenska utomhusserien mot Kungliga TK med Torsten Johansson i laget. Trots att STK:s tillgångar så segerrika trio gjorde utmärkt ifrån sig kunde de inte bota gästerna som klart vann med 3-1. För STK:s enda vinst svarade Magnusson, som förresten vunnit samtliga sina singlar i serien.

Moström inledde lovande mot Torsten Johansson och höll sig ett par game före i första setet tills Torsten skärpte slagen, utjämnde och vann. Andra set var Moström i gott slag och vann med 6-1. Men Torstens otäck stoppbollar tog till sist musten ur Moström. Undrar om han någonsin sprungit så mycket på en match? I slagväxlingen från baslinjen var han fullt lika säker som gästen.

Dahlgren fick aldrig tillfälle att finna storspelet utan blev manövrerad av säkre 17-åringen Jan Erik Lundqvist. Nu var matchen för ensidig med för många bortslagningar för att vara njutbar.

Magnusson väckte hoppet hos publiken genom att i två set slå Ulf Bergendahl. Magnusson spelade utmärkt och hans hårda

forhand cross smet in otåglart många gånger. Gästen verkade inte vara i bästa form och slog bort sig rätt ofta.

Dubbeln slutligen blev tidvis rätt spännande men framförallt rolig. Efter att Sandviksparket Moström/Magnusson tagit första set var det slut med framgångarna och Kungliga tog hem spelet med bred marginal.

STK:s ordförande Sven Grahns överlämnade efter matchen priset till Kungligas spelare och fick av Torsten Johansson mot klubbens standard.

Resultat:
Moström-Johansson 5-7, 6-1, 6-2, Dahlgren-Lundqvist 1-6, 3-6, Magnusson-Bergendahl 6-4, 6-2, Moström/Magnusson-Johansson/Lundqvist 6-4, 3-6, 2-6.

Larb.

1956, 1957 och 1958 kom STK till semifinalspel men kunde inte upprepa 1954 års bedrift att avancera till SM-final. 1950-talet var STK:s gulddecennium och i fortsättningen kom klubben inte längre än till zonfinal (1961). Det skulle sedan dröja till år 1975 innan STK kunde återerövra en plats i den högsta divisionen. Sejouren blev ett-årig.

Sammanfattningsvis: 15 säsonger i division I - 11 i division II och 5 i division III.

Allsvenskan för STK

— Äntligen, den viktigaste segern på tjugo år, det var Bruno Moströms första kommentar efter STK:s seger i går över Uppsala Stud med 3-1.

Det gick alltså vägen för STK som behövde minst oavgjort för att greja seriesegern i div II men Anders Wetterberg och Mats Thunman gav inte Uppsalagrabbarna någon chans utan vann sina respektive singlar med 2-0 och avslutade sedan med att även vinna dubbeln med samma siffror.

Anders Wetterberg som hade Ulf Axsäter på sin lott började något nervöst och kom direkt i underläge med 0-2 men Anders fick ordning på nervtrådarna och vann setet med 6-3. I andra kom han återigen i underläge, nu var det 1-4 innan Anders började hitta rätt med sina servar och passerar. Anders tog fem game i följd och därmed setet med 6-4. I och med den här vinsten har Anders gått obesegrad genom samtliga matcher vilket vittnar om att formen är mycket bra för närvarande.

REVANSCH FÖR MATS

Mats Thunman som är beundransvärd när det gäller seriespel mötte Lars-Gunnar Öhrn som han i vintras fick stryk av i inomhusserien. Denna gång visade det sig att Mats var ute efter revansch och gav aldrig Öhrn någon möjlighet att få ordentlig kontakt. Mats började bägge seten i stor stil och pressade tillbaka sin motståndare med bra serv och volley. Det var väl endast i andra set som Öhrn hade lite häng, men vid ledning 5-4 och egen serv var Mats oöveklig. Thomas Almkvist verkade alltför tyngd inför studentens allvar och kom inte in riktigt i matchen förrän i andra set men då var det lite för sent. Studenternas Örnberg spelade säkert matchen igenom och kunde vinna med siffrorna 6-1, 6-4.

Dubbelmatchen som var betydelslös vanns mycket lätt av Anders/

Mats som alltså än en gång bevisade att de håller hög nationell standard.

Nästa år väntar alltså div I och det var bra många år sedan som ett gästrikelag återfinns i högsta divisionen och det är bara att gratulera Sandvikens TK till denna framgång.

Sandvikens TK—Uppsala Stud 3-1

Anders Wetterberg—Ulf Axsäter

6-3, 6-4

Mats Thunman—L-G Öhrn 6-3,

6-4

Thomas Almkvist—Thomas Örnberg

1-6, 4-6

Wetterberg/Thunman—Öhrn/Örnberg

6-4, 6-1

1975

Mats Thunman och Anders Wetterberg ser nöjda ut efter att ha fört STK till div I. Foto: Thomas Larsson.

Inomhustennisen

följde ett litet annorlunda mönster. Zonfinalerna förekom ej utan de allsvenska division I-segrarna möttes direkt i semifinal och finalspel om SM. De fyra allsvenska division I-serierna utgjorde eliten i svensk tennis. Att tillhöra division I var redan det den högsta status en tennisklubb kunde uppnå. Åren 1941-1944 tillhörde STK detta förnämliga sällskap. 1951 kvalificerade sig klubben till förnyat deltagande.

Den ena kvalificeringsmatchen på vägen dit blev dramatisk. Efter att lätt ha avfärdat Umeå TK (4-0) var STK på vippen att åka ur i bortamatchen mot Örebro. STK låg under med 1-2 inför den avslutande dubbeln. Bruno Moström och Birger Magnusson hade utklassats av B. Nyvelius och H. Andersson i singelmatcherna och ställdes nu mot samma motståndare i dubbeln. För att vinna seriematchen genom bättre gamekvot fordrades att sandviksparet inte släppte mer än 6 games. Tuffa bud! Aldrig har en mer dramatisk match spelats i klubbens historia. Och se, miraklet inträffade. Birger och Bruno gav järnet - 100 procent - och krossade sina övermän med 6-1 6-2.

Kvalhjältar

Den avslutande kvalmatchen mot Herrljunga på Jernvallen beredde intet trion Moström/Magnusson/Dahlgren några problem. 3-0 i singlarna förvandlade dubbeln till en evakueringsmatch som Herrljunga vann.

Sex år varade vistelsen i hetluften. 1957 åkte klubben ner ett pinnhål, men 1959 återtog platsen bland de breda gossarna. Sejouren blev dock bara ettårig.

Sammanfattningsvis: 7 år i division I - 16 år i division II - 8 år i division III.

Individuella prestationer

Ulla Löthberg

stod för den förnämsta individuella prestationen, då hon 1960 erövrade Drottningens pris - damernas motsvarighet till Kungens Kanna. Nästan av samma dignitet är hennes insatser i junior-SM. 1959 tog hon junior-SM i dubbel och 1960 junior-SM i singel. Ulla tog DM-tecknet i damsingel 2 gånger och tillsammans med brodern Ulf eller Bruno Moström mixedmästerskapet 3 gånger.

Bruno Moström

tog nästan alla manliga DM-titlar under 1950-talet. Leif Dahlgren, Birger Magnusson och Ulf Löthberg knep då och då ett singel-DM från honom den moströmska DM-skörden genom att gå ihop med honom i dubbel. Under större delen av 1960-talet drogs Bruno med en hälseneinflammation. Mats Thunman tog över mästartröjan.

men hjälpte honom att öka

60-talets tenniskung - Mats Thunman

Konkurrensen var nu hårdare. Stig Hedén och Bo Broman drog då och då ner Mats från distriktets mästartron. Mats är dock den ende - jämte morbror Bruno och Ulf Löthberg - som spelat hem distriktets storslam - DM i singel, dubbel och mixed. Det skedde utomhus 1961 då han samma år blivit JM-mästare både i singel och dubbel (tillsammans med Bo Broman) och inomhus tillsammans med Bruno erövrat sitt första senior-DM. 6 DM samma år - det är tangerat STK-rekord. Bruno är ett strå vassare - både 1949 och 1950 tog han sex DM av 6 möjliga. Mats vann tre-dubbelt en gång till och då, 1974, var han så "ålderstigen" att Anders Wetterberg redan tagit över ledartröjan i STK.

Mats Thunman - rekordplockare av DM-tecken.

Anders Wetterberg vann Jernservern

70-talets tenniskung - Anders Wetterberg

Anders har varit lika dominerande under 70-talet som Bruno var under 50-talet. Från 1972 har han förlorat endast en singeltitel (till Mats) och från 1973 har han vunnit alla dubbeltitlar, inne såväl som ute, oftast i lag med "gamle" Mats. Ende STK:are som vunnit Jernservern. Har även haft SM-framgångar (kvarts-finalist).

JERNSERVERN

När Jernservern kom till 1944 på Sven Grahns och Georg Ekmans initiativ, rasade det andra världskriget utanför våra gränser. Våra svenska tennisstjärnor var hänvisade till inhemska turneringar. Som vi sett från det föregående blev Jernservern en strålände succé med deltagande från hela svenska eliten. För Sveriges toppspelare, ofta av världsklass, stod hela världens turneringar öppna, så snart den internationella tennisen åter fungerade efter krigstidens stiltje. För Jernservern betydde denna utveckling, att tävlingens höga nivå ej kunde upprätthållas, och det beslöts att tv lägga den i malpåse. 1965 gjordes ett försök att starta på nytt med samma höga ambitioner. Det lyckades också STK att uppbbringa ett starkt startfält med Ove Bengtsson, Lars Ölander och Bo Holmström. Den sistnämnde vann, men tävlingen tände aldrig. Publiken svek.

1971 återuppstod Jernservern fast i en annan tappning. Tävlingen riktades främst till spelare närmast den övre eliten och den möttes snabbt av ett positivt gensvar. Under 1970-talet har Mats Thunman och Anders Wetterberg gjort uppmärksammade insatser. Mats blev tvåa 1972 och Anders vann 1974 och blev tvåa 1978 och 1979.

VETERANTENNIS

STK har dominerat distriktets veteranennis eftertryckligt under många år.

Sune Thylén

tog veteran-DM utomhus åren 1954-1959 och 1961. I dubbel vann han tillsammans med Valter Sjögren DM 1954-1955. Sunes förnämsta prestation är ett svenskt mästerskap i veterandubbel 1967 tillsammans med göteborgaren Skyllner.

Svensk mästare

Birger Öster

Efter ett par solopiruetter - singel-DM 1965 och 1967 - och ett dubbel-DM 1967 med Birger Magnusson, ingick Birger 1968 ett livslångt tennisförbund med Bruno Moström. De två parhästarna har genom åren tagit 21 distriktmästerskap. 1976 tog Birger också ett DM med Nils Wall. Som äldre veteran har han dessutom ett singel-DM 1975 och två 1976.

**Bruno tog
hundra
DM-titeln**

Bruno Moström

kunde genom att ta 13 singel och 27 dubblar passera 100-DM-vallen, vilket han gjorde 1980. Han är inte mätt än - 1981 tog han ytterligare 5 DM!

Som ett kuriosum kan nämnas att han både 1977 och 1978 erövrade 7 titlar av 8 möjliga.

Einar Carron

höll på att stoppa Brunos marsch mot 100-DM-rekordet. I den yngre veteranklassen stäckte han upprepade gånger Brunos försök att utöka DM-innehavet. 1974 och 1975 erövrade Einar singeltitlarna både inne och ute. Ytterligare singeltitlar tog han 1976 och 1978 (båda inne). Han överkompenserade dock dessa krokben på Bruno genom att hjälpa honom till 7 dubbel-DM.

Nils Törnström

tillhör också det suveräna veterangänget i STK, ofta i par med Bruno, som han också har ett par DM tillsammans med.

STK satsar på ungdomen

Succé för Martin cup

STK har under hela sin tillvaro bemödat sig att utveckla ungdomsverksamheten. Det stora ledarnamnet är Martin Grip. På Martins 75-årsdag hedrade honom STK med att instifta en ungdomsturnering med ett ständigt vandrande pris - MARTINS CUP.

Outtröttligt har Martin arrangerat och lett tennisskolor sedan tidigt 60-tal. Antalet deltagare har växlat. När Schmidt/Lundqvist stod på topp, då hade också Martins skola en motsvarande topp, och när Björn Borg-febern grasserade som värst i mitten av 70-talet, tog Martin emot mer än 100 pojkar och flickor. Det blev inte lång tid för var och en, men alla fick veta hur en dubbelfattad backhand slås och kanske också en varning att alltför mycket efterapa The Champion.

Under senare år har ledningen av tennisskolorna mycket förtjänstfullt skötts av Arne Sten.

Till ungdomsverksamheten hör också de årliga Kalle Anka-turneringarna, vars distrikttfinaler under de sista 12 åren förlagts till Sandviken under uppskattad ledning av GTF:s Mr. Kalle, alias Birger Öster.

Bredden

Med Jernvallens tillkomst inleddes en stor verksamhet på bredden. Korporationstennis introducerades på 40-talet och har under det senaste decenniet varit mycket livlig. Cirka 500 matcher spelas årligen på utomhusbanorna i olika serier.

Gästrikeserier infördes 1959 och vann snabbt popularitet. STK deltar med 7-8 lag bland 50-60 distriktag i olika serier. Alla åldrar är representerade - från knattar till veteraner. STK har bl.a. två damlag med.

En annan mycket populär begivenhet är STK:s blyttturneringar, som numera arrangeras varje jul som "skinkturneringar". Lagen paras ihop så att klubbens bättre spelare spelar i lag med spelare av litet lägre spelstyrka.

<u>Klubbmästerskap</u>	
1952, ute	Tore Dunker
1960, inne	Bruno Moström
1961, inne	Håkan Forsberg
1962, inne	Håkan Forsberg
1963, -	-
1964, ute	Einar Carron
1965, inne	Mats Thunman
1966, ute	Stig Hedén
, inne	Mats Thunman
1967, ute	Mats Thunman
, inne	Mats Thunman
1968, ute	Stig Hedén
, inne	Mats Thunman
1969, ute	Klas Lindgren
, inne	Anders Wetterberg
1970, ute	B. Kinberg
, inne	Mats Thunman
1971, ute	-
, inne	Mats Thunman
1972, ute	Anders Wetterberg
, inne	Mats Thunman
1973, ute	Mats Thunman
, inne	Anders Wetterberg
1974, ute	Anders Wetterberg
, inne	Anders Wetterberg
1975, ute	Anders Wetterberg
, inne	Anders Wetterberg
1976, ute	-
, inne	Anders Wetterberg

Klubbmästerskapet förlorade i statusvärde, sedan STK 1939 började delta i tävlingarna om distriktmästerskap. KM anordnades inte heller varje år och från 1977 försvann de helt. KM för damer var ännu mer sporadiskt förekommande. På 70-talet spelades fyra dam-KM, som Eva Moström vann samtliga.

Distriktmästerskap

<u>Herrsingel:</u>		<u>Övriga mästerskap:</u>
1951, inne	Leif Dahlgren	Bruno Moström/Birger Magnusson
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Birger Magnusson
1952, inne	Bruno Moström	
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Birger Magnusson
1953, inne	Leif Dahlgren	Bruno Moström/Birger Magnusson
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Leif Dahlgren
1954, inne	Bruno Moström	Bruno Moström/Birger Magnusson
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Leif Dahlgren
1955, inne	Bruno Moström	Bruno Moström/Birger Magnusson
ute	Birger Magnusson	Birger Magnusson/Sune Thylén
1956, inne	Bruno Moström	Bruno Moström/Birger Magnusson
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Birger Magnusson
1957, inne	Leif Dahlgren	Bruno Moström/Leif Dahlgren
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Ulf Löthberg
		Bruno Moström/Ulla Löthberg
1958, inne	Bruno Moström	Bruno Moström/Ulf Löthberg
		Bruno Moström/Ulla Löthberg
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Ulf Löthberg
1959, inne	Bruno Moström	Bruno Moström/Bo Jerhamre
ute	Ulf Löthberg	Ulla Löthberg
		Bruno Moström/Ulf Löthberg
		Ulla Löthberg/Ulf Löthberg
1960, inne	Bruno Moström	Bruno Moström/Bo Jerhamre
ute	Bruno Moström	Bruno Moström/Ulf Löthberg
		Ulla Löthberg
1961, inne	Bruno Moström	Bruno Moström/Mats Thunman
ute	Mats Thunman	Mats Thunman/Håkan Forsberg
		Mats Thunman/Siv Larsson
1962, inne	Mats Thunman	-
ute	Stig Hedén	Mats Thunman/Håkan Forsberg
1963, inne	Mats Thunman	Mats Thunman/Håkan Forsberg
		Siv Larsson
ute	-	Mats Thunman/Håkan Forsberg
		Kerstin Lagerberg (dam)
1964, inne	-	Kerstin Lagerberg
ute	-	Håkan Forsberg/Bo Broman
1965, inne	Bo Broman	Mats Thunman/Bo Broman
ute	-	-
1966, inne	Mats Thunman	Mats Thunman/Bo Broman
ute	Stig Hedén	Mats Thunman/Bo Broman
1967, inne	Mats Thunman	Mats Thunman/Bo Broman
ute	Stig Hedén	Mats Thunman/Stig Hedén
1968, inne		
ute	Mats Thunman	Mats Thunman/Håkan Forsberg
1969, inne	-	Mats Thunman/Håkan Forsberg
ute	-	-

	<u>Herrsingel:</u>	<u>Övriga mästerskap:</u>
1970, inne	Bo Broman	Bo Broman/Björn Kinberg
ute	-	Mats Thunman/Bo Broman
1971, inne	-	-
ute	-	-
1972, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman
ute	Anders Wetterberg	Bo Broman/Björn Kinberg
1973, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman
		Eva Moström
		Mats Thunman/Eva Moström
ute	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman
1974, inne	Mats Thunman	Anders Wetterberg/Mats Thunman
		Mats Thunman/Eva Moström
ute	-	Anders Wetterberg/Mats Thunman
1975, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman
ute	Anders Wetterberg	-
1976, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Bo Carlsson
ute	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman
1977, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Ola Mattsson
ute	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Ola Mattsson
1978, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Ola Mattsson
ute	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Ola Mattsson
1979, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman
ute	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Martin Novak
1980, inne	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Martin Novak
ute	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman
1981, ute	Anders Wetterberg	Anders Wetterberg/Mats Thunman

Hur kunde den som är ansvarig för denna skrift i ett annat sammanhang beskylla Mats Thunman att vara "överårig" och "gammal"? Härmed en ödmjuk ursäkt. Må Du i ungdomlig glöd framgångsrikt svinga Din racket i många decennier!

Styrelser 1951 - 1981

Sven Grahn behöll ordförandeklubban in i det andra halvsekleket och efterträddes 1955 av Sune Thylén. Detta år böt också klubben sekreterare. Claes Segrelius hade fem år förtjänstfullt skött det hårda sekreterarjobbet, då han avlöstes av Bruno Holmer, som under lika lång tid och lika förtjänstfullt fungerade som sekreterare. Kassören från 40-talet, Emil Lundström, beklädde samma post ända till 1957, då han efterträddes av Clas Rixon efter att ha skött finanserna under 16 år.

1961 firade STK 50-årsjubileum och i samband därmed uppmärksammades eldsjälén Martin Grip, som efter 18 år i styrelsen hade lämnat denna men ingalunda STK, som han i fortsättningen gjorde ovärderliga tjänster framförallt på ungdomssidan.

1961
Sandriks Tennisklubs nuvarande styrelse. Fr. v. överst Folke Ohlin, Bror Magnusson, Nils Thörnström, Clas Rixon, Birger Öster. Sittande fr. v. Lennart Sjöberg, Sune Thylén och Bruno Moström.

Så gick 10 år och det var dags för nytt jubileum och alla utom två återfinns på kortet från 1971.

STK:s nuvarande tennistylse från vänster Bror Magnusson, Claes Rixon, Nils Thörnström, Tore Dunker, Mats Thunman, Lennart Sjöberg, Birger Öster och ordföranden Bruno Moström. 1971

De som lämnat STK är Sune Thylén, som 1967 flyttade till Lidingö, där han avled 1973. Folke Ohlin lämnade oss för alltid 1962. Alla på 1971 års kort är alltså engagerade i STK:s aktiviteter med undantag av Tore Dunker, som lämnade sitt kära STK år 1978.

